

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7312

Simbătă 15 aprilie 1967

8 PAGINI - 30 BANI

LA UZINA

„STEAGUL ROȘU” - BRAȘOV

PERFECTIONAREA ORGANIZĂRII ACTIVITĂȚII ÎNTREPRINDERII a determinat un reviriment în ritmicitatea producției

De cîțiva ani, colectivul uzinei „Steagul roșu” din Brașov nu reușea să intre într-un ritm constant, normal de muncă, perioadele de sfîrșit de lună caracterizîndu-se printr-o încordare a tuturor forțelor pentru realizarea sarcinilor de plan. Fără îndoială, munca „în asalt” avea repercusiuni asupra calității produselor, influența

negativ rezultatele economice-financiare ale uzinei. În primul trimestru al acestui an s-a produs un reviriment. Ritmicitatea producției, chiar dacă nu a ajuns să fie ideală, prezintă o îmbunătățire remarcabilă față de anul trecut. Este edificatoare evoluția producției marfă. Media trimestrială, pe decade, se prezintă astfel:

	Decada I	Decada II	Decada III
Trimestrul I 1966	22,8	28,6	48,8
Trimestrul II 1966	12,6	26,2	61,2
Trimestrul III 1966	22,1	28,2	49,7
Trimestrul IV 1966	21,9	32,2	45,9
Trimestrul I 1967	35,1	29,7	35,2

Desfășurarea ritmică a activității în secții, pe întreaga uzină, a asigurat îndeplinirea indicatorilor planului: producția globală 103,1 la sută, producția marfă 108,5 la sută, producția muncii 100,8 la sută, indicatori care marchează creșteri însemnate față de realizările anului trecut.

Ce anume a determinat acest reviriment? Iată ce ne-a relatat

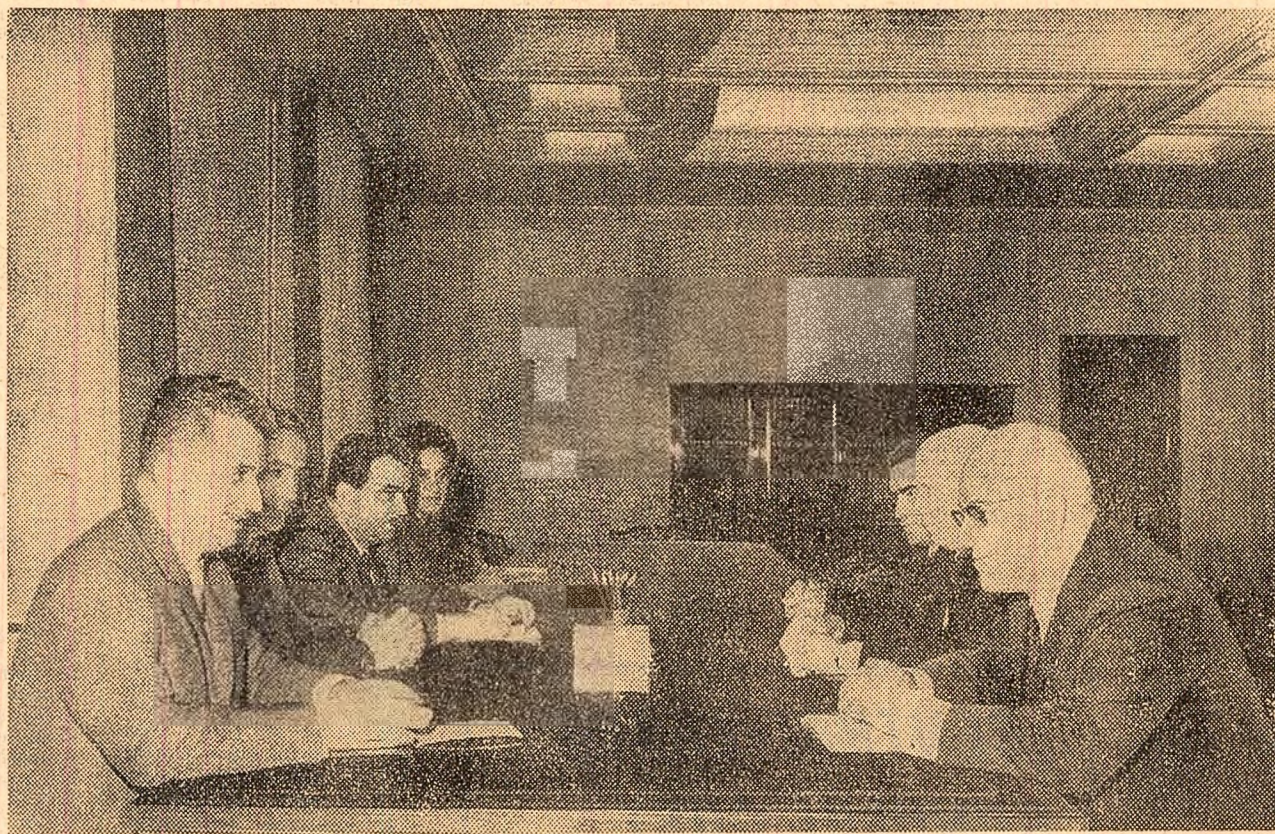
Ing. Constantin Sutu, secretarul comitetului de partid al uzinei:

— Situația existentă în cursul anului trecut în uzina noastră, cînd se lucra „în asalt” la fiecare sfîrșit de lună, a fost creată de mentalitatea unor cadre de conducere înaintate.

Gheorghe RADEL

(Continuare în pag. a III-a)

Convorbiri între delegația Partidului Comunist Român și delegația Partidului Comunist Marocan

Vineri dimineață, la sediul Comitetului Central al P.C.R., au început convorbirile între delegația Partidului Comunist Român și delegația Partidului Comunist Marocan, care face o vizită în Republica Socialistă România. Din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român au participat tovarășii Nicolae

Ceașescu, secretar general al C.C. al P.C.R., Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., și Constantin Vasilu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R. Din partea Comitetului Central

al Partidului Comunist Marocan au luat parte tovarășii Ali Yala, secretar general al C.C. al Partidului Comunist Marocan, și Abdallah Lamyach, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Marocan. Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă tovarășească, de căldură prietenească.

Telegramă

Tovarășului KIM IR SEN

secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, președintele Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democratice Coreene

PHENIAN

Cu prilejul celei de-a 55-a aniversări a zilei dumnezeavestră de naștere, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al guvernului Republicii Socialiste România, al poporului român și al nostru personal, vă transmitem din dragă tovarășe Kim Ir Sen, eminent conducător de partid și de stat al poporului coreean, militant de seamă al mișcării comuniste internaționale, un cordial salut frățesc și cele mai călduroase felicitări.

Vă urăm din toată inima multă sănătate, viață îndelungată și noi succese în activitatea consacrată înfiorării Republicii Populare Democratice Coreene, unificării patriei, cauzei socialismului și păcii.

NICOLAE CEAȘESCU ION GHEORGHE MAURER
secretar general președintele
al Comitetului Central al Consiliului de Miniștri
al Partidului Comunist Român al Republicii Socialiste România

Telegramă

Conducerea de partid și de stat a Republicii Socialiste România a primit din partea conducerii de partid și de stat a Republicii Populare Ungare o telegramă prin care, în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, al Consiliului Prezidențial al Republicii Populare Ungare, al guvernului și poporului ungar, mulțumește pentru felicitările și urările transmise cu ocazia celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Ungariei. (Agerpres)

Satul și căminul

Petru VINTILĂ

Pe valea Bistrei, între Caransebeș și Oțelul Rosu, la 13 km de prima localitate și la 5 km de a doua, se află comuna Glimboc. Lingă vatra de azi se mai văd urmele așezării străvechi și locul acela ce se numește „Satul bătrîn”, amintit în izvoarele istorice încă de prin anul 1500. Vestigiile drumului roman ce ducea de la Tibiscu spre Sarmizegetusa se mai văd și azi în vecinătatea satului, semn nelptos că viața pe aceste meleaguri cunoaște o istorie cu mari profunzimi în timp.

Poate că și femeile dace din aceste locuri vor fi inspirat pe sculptorii columnei tratate. Pe urmele lor le-am cunoscut și eu — în copilărie — purtîndu-mi pruncul pe spate în micul și grațios leagăn din lemn sculptat: aci am văzut — poate — cele mai frumoase nunti, desfășurate după tradiții străvechi, de o cuceritoare bogăție folclorică, de o frumusețe fără seamăn. Era totuși ceva care le umbrea — și anume tratativele premergătoare logodnei, purtate uneori luni de zile pentru stabilirea zestrii fetei.

În satele bănătene, logodna se numește „căpară”. Căpară este de bani pe care o dai înainte, drept garanție, atunci cînd cumperi ceva. Cuvîntul „căpa-

(Continuare în pag. a VII-a)

anchetă socială

Dumitru POPESCU

(Continuare în pag. a II-a)

CU PRIVIRE LA VIZITA DELEGAȚIEI PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ÎN AUSTRIA

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Austria, o delegație a Partidului Comunist Român, compusă din tovarășii Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Gheorghe Pană, prim-secretar al Comitetului re-

gional Brașov al P.C.R., Andrei Ștefan, prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., a făcut o vizită în Austria în perioada 6—13 aprilie 1967.

Cu acest prilej, delegația a vizitat orașele Viena, Graz, Linz, Salzburg, obiective industriale și agricole din Landul Austria inferioară, așezămînt de cultură și a participat la o conferință cu conducătorii ai organizațiilor locale ale Partidului Comunist din Austria și ai Fracțiunii Unității Sindicale.

În timpul șederii în Austria, delegația Partidului Comunist Român a avut convorbiri tovarășești cu o delegație a Partidului Comunist din Austria compusă din tovarășii Franz Muhri, președintele Comitetului Central al P.C. din Austria, Friedl Fumberg, membru al Biroului Politic, secretar al C.C., Alfred Ruschitzka și Robert Dubowsky, membri ai Biroului Politic, Heinrich Fritz, membru al C.C., șeful secției externe.

Cele două părți au reafirmat întru totul pozițiile exprimate în Comunicatul comun adoptat la București în septembrie 1966 și au procedat la o informare reciprocă asupra activității desfășurate de cele două țări în ultima perioadă. În același timp, ele au făcut un schimb de păreri asupra situației internaționale actuale și asu-

pra unor probleme ale mișcării comuniste și muncitorești.

Reprezentanții celor două țări au subliniat creșterea în întreaga lume a forțelor care luptă pentru pace, libertate, democrație și socialism, împotriva politicii cercurilor imperialiste și în primul rînd a imperialismului american care constituie principala piedică în calea mișcării revoluționare, democratice și naționale, se opune normalizării relațiilor dintre state, atențează la independența și suveranitatea popoarelor, duce un război agresiv împotriva poporului vietnamez.

În cursul schimbului de păreri privind problemele securității europene, reprezentanții celor două țări au relevat că forțele sociale de diferite convingeri politice, filozofice și religioase, precum și factorii de răspundere ai vieții politice, cercuri guvernamentale se pronunță pentru înlăturarea reziduurilor războiului rece și a barierelor din relațiile interstatale, pentru crearea unui climat de pace și colaborare între popoarele din Europa, pentru zădărnicierea politicii duse de imperialismul S.U.A. de cercurii reacționare din Europa, inclusiv cercurile neonaziste și revanșiste din Republica Fede-

(Continuare în pag. a VII-a)

Primiri la președintele Consiliului de Miniștri Ion Gheorghe Maurer

A directorului Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit vineri dimineață pe dl. Paul Gray Hoffman, directorul Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare.

Oaspetele a fost însoțit de Raymond Etchats, reprezentantul pentru Europa al Programului, și Guillaume de Spoelberch, asistentul special al directorului.

La întrevedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au luat parte Petre Blajovici, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Petre Lupu, președintele Comitetului de Stat pentru problemele organizării muncii și producției și ale salariilor, Constantin Filitan, adjunct al ministrului afacerilor externe.

A ministrului finanțelor al Israelului

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit vineri dimineață pe dl. Pinhas Sapir, ministrul finanțelor al Israelului.

La întrevedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au luat parte Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, precum și Eliezer Doron, ministrul Israelului la București. (Agerpres)

Întoarcerea tovarășului Emil Bodnaraș din R. P. Ungară

Vineri seara s-au înapoiat în Capitală, venind de la Budapesta, tovarășul Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., împreună cu Gheorghe Rosu, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., care au făcut o vizită de prietenie în R. P. Ungară, la invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, erau de față tovarășii Alexandru Birlădeanu, Ilie Verdeț,

membrii ai Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Mihai Gere, membru supleant al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, secretar al C.C. al P.C.R., Virgil Trofin, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., reprezentanți ai conducerii Ministerului Afacerilor Externe, activiști de partid.

Au fost de față Sandor Argylean, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Ungare la București, și membri ai ambasadei.

Întoarcerea tovarășului Paul Niculescu-Mizil din R. S. Cehoslovacă

Vineri seara s-au înapoiat în Capitală tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., împreună cu Mihai Florescu, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., care au făcut o vizită în R. S. Cehoslovacă, la invitația C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia.

La sosire, pe aeroportul Băneasa erau prezenți tovarășii Gheorghe Apostol, Ilie Verdeț, membri

ai Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Virgil Trofin, secretar al C.C. al P.C.R., membri ai C.C. al P.C.R., șefi de secție la C.C. al P.C.R., reprezentanți ai conducerii Ministerului Afacerilor Externe, activiști de partid.

Au fost de față Cestmir Cisar, ambasadorul R. S. Cehoslovace la București, și membri ai ambasadei. (Agerpres)

PAGINA A V-A

PAGINA A VI-A

VÎNTUL ȘI PLOAIA

Fragment din noul roman al lui ZAHARIA STANCU

— EREDITATEA IEȘE DIN SFERA FATALITĂȚII! GENETICA VA CONTRIBUI LA PERFECȚIONAREA SPECIEI UMANE! — O DICTATURĂ MILITARĂ PE UN VULCAN DE SĂRĂCIE

Cînd se mișcă „fantoma” ...

opinii

Revoluția socialistă ne-a smuls dintr-o lume în care guvernarea cului interesului personal, ferecurea părea să depindă în trecut de cifre reușite fiecare să simțea de la cealaltă. Azi, ferecurea individului este condiționată de prosperitatea colectivității, la rîndul ei tributată dezvoltării conștient și activ al fiecăruia. Dar toți înțeleg oare clar aceasta? Relațiile de producție s-au schimbat, resursele sociale noi acționează din plin, dar pe alocuri conștiința trenează. Simțul apartenenței la societate, la colectivitate generală mai este uneori unilateral.

Acționează la unii într-un singur sens acela de a primi. Sînt indivizi care se înghesuie sub umbrela protecției a colectivității și invocă neînțelegeri, uneori cu vehemență, obligațiile societății. Cite unul, pleacă de la aceeași premisă, se înfruptă abuziv.

Unii, pronunțînd cuvîntul societate, nu se gîndesc la nimic; aceasta le apare ca o entitate abstractă, fără chip fără voce, fără individualitate. Ceva care nu poate suferi dacă e lovit, și deci nu se poate bucura dacă i se conferă o situație. Un delapidator poate fi un

hipersensibil; altii de delicat încît să nu poată privi cum se omoară o muscă, alții de milos încît să nu poată suporta pămîntul unui copil. Și totuși, apelul la interesele societății poate să nu-i provoace nici o emoție; el își poate permite să o devalizeze, să o lovească înfundat, să o hăcuiească cu briceagul, pentru că ea nu geme, nu suferă, nu plînge. El nu o aude și nu o vede. Să fie susceptibil pentru o „fantomă”?

Tipul acesta, ale cărui ipostaze nu se reduc la aceea de delapidator, în afară de vicile sale morale are o toată înfrîmîntă opoziție. În mod excepțional el ar putea înțelege că vecinul sau amicul se înglobează în societate, pe sine însă nu se poate vedea prin această prismă. Nu se simte parte componentă, celuilor a societății. Se proclamă astfel, demagogic, numai atunci cînd pretinde privilegiu. Dar este o ecuație simplă pe care se fundamentează întregul eșafod social. Dacă eu, gîndindu-mă la colectivitate, te însușez pe tine în ea în mod obligatoriu, tu, la rîndul tău, faci același lucru cu privire la persoana mea. Dacă nu știu acest lucru și nu-l iau în calcul

în fiecare împrejurare, orice referire la interesele generale este o ipocrizie. Cînd spune că este preocupat de interesele societății, omul lucid și rațional are în vedere două sensuri: în primul rînd că se consacră unui tel superior, care dă un conținut demn întregii sale existențe, și, în al doilea rînd, că se consideră interesat direct în propășirea societății socialiste, în creșterea bogăției materiale — în afară de care nu există nici o surse de demnă bunăstare personală. Amplificarea continuă a producției de bunuri materiale, în condițiile tehnico-științifice superioare ale epocii contemporane, sporirea veniturilor naționale, iată ce determină creșterea mijloacelor de existență ale fiecărui membru al societății noastre și, paralel, ridicarea permanentă a gradului de civilizație a vieții sociale.

O chestiune opacă pentru unii este dubla calitate a individului în societate: de producător și consumator (indiferent dacă lucrează în sfera producției de bunuri materiale, a creației spirituale, a serviciilor publice sau în oricare compartiment). La cite unii sa

hipertrofiază exigența de consumator și se atrofiază aceea de producător. Un exemplu ipotetic, nu însă fără corespondență în realitate. Un cîmar, avînd nevoie de o anumită slofă și mergînd să și-o cumpere, este nemulțumit, pe bună dreptate, de calitatea proastă a acesteia, de culoarea ei lipsită de gust, de lesătura ei defectuoasă. Se simte indignat și, în mod justificat, se acuză încălcarea obligațiilor sociale de către producător. Este însă posibil ca în aceeași clipă, lesătură să facă obiectul nemulțumirii pantofarului să aibă exact același reacții într-un magazin alături, în fața unui produs al muncii primului la ambii, seara, duși să se relaxeze după o zi de muncă la o grădiniță de vară, să fie indignați de munca proastă a unui chelner care, la rîndul său, în cursul zilei, avusese ocazia să se îndiguneze de două ori în fața produsului muncii celorlalți. Să nu mai vorbim de împrejurarea în care pantofarul, trebu-

Dumitru POPESCU

(Continuare în pag. a II-a)

FAPTUL DIVERS

Orgoliul supoierilor

Între Turda și Cimpia Turzii sînt doar șase-vapte km. Ceea ce e deosebit în măsură mult mai mare pe locuitorii celor două orașe este pasiunea lor pentru echipa favorită de fotbal: „Arieșul” Turda, respectiv „Industria Sîrnet” Cimpia Turzii. Adevărată producătoare de acțiune, se evită, pe cît posibil, întâlnirea dintre cele două echipe. Recent, turzii au fost puși într-o situație dificilă. Stadionul lor a fost demolat. Se va construi altul. Pînă atînci s-a stabilit ca neciurile de campionat ale „Arieșului” să se desfășoare pe terenul celor din Cimpia Turzii. Numai că cei din Turda au refuzat ospitalitatea „adversarilor”. Era în joc „mîndria” lor. Au renunțat la gazon, la cabine și dușuri pentru jucători și chiar la spectatori. Neciurile au loc pe un teren necorespunzător în comuna Mihalci. Vitezu. Acum sînt multumite. Un lucru însă e rămas neclar. Cine mai strigă „Hai Arieșul”!

Sus în deal

Km. 63. Șoseaua Rm. Vilcea — Tg. Jiu Satul Ciupereni. La curbă, sus, în pantă, apare autocamionul 21—OL—1169 încercat cu lemne de foc. Se oprise în virful dealului. Șoferul Elefterie Milea coborînd pentru a pune apă la radiator. Mașina, neasigurată și cu frina de mînă, pornește la vale. Pasagera Valeria Anton, așezată în cabină, sare din mers și își fracturază piciorul drept. După alți cîteva metri mașina se răstoarnă. Sus, în virful dealului, șoferul își pune mîinile în cap: „Vai de punga ta, Elefterie!”

Încet dar sigur

Combinatul de cauciuc Jilava s-a oferit să execute cauciucii unui val de mașina de fabrică cîră hîrtie a Combinatului de celuloză și hîrtie din Suceava. Înțelegerea dintre cele două combinate a fost perfectată în august 1964. Valul a fost transportat (tot atunci) la combinatul de la Jilava. Nu-i gata încă acum. N-au trecut decît doi ani și oțchet lui. Or, secolul XX nu s-a încheiat. Va fi, desigur, o realizare epocală.

Doriți un fiș?

Primăvară, soare, căldură, fiș-șis. Nu. Fără fiș. Totuși, doriți unul? Atunci adresați-vă secției nr. 5 a cooperativei „Arta croitorilor” din Bacău. Este singura unitate din oraș specializată pentru asemenea confecții. Aici căutați-l pe Vasile Ciocan, el aranjă-l pe Vasile Ciocan, el aranjă-l pe Vasile Ciocan. Dacă unitatea nu are material, nu te lasă să plăci cu mingă goală. Lui Constantin Pleșcan și Virgil Berca le-a vindut „propriul” său fiș-șis. Trucul a fost descoperit (s-a constatat că, de fapt, vindea fiș-uri confecționate în cadrul cooperativei dar pentru care încasase 200 lei în plus) iar Vasile Ciocan a fost sancționat. Aspire. Foarte aspru: „mustrare scrisă cu avertisment”. Așa că nu vă lo-meti. Poate îi găsiți tot la vechia adresă.

Retineți locuri

Sindicatul pentru personalul casnic (București str. Ilfov) a pus în vânzare, de pe acum, biletele pentru un spectacol care va avea loc în memorabilia zi de 22 iulie a.c. Toți membrii sînt obligați (prin metode străine organizației noastre sindicale) să cumpere un bilet (5 lei). Așadar, se distribuie bilete pentru un spectacol care se va tine peste 4 luni. Cu Revenionul cum stăți?

„Ilva” în trei picioare

Miezul nopții. În locuința Mariei Georgescu (Unr. Carantului 16 București) se aude un zgomot puternic. Alarma, gospodina a aprinde lumina. Ce vede? Masa de televizor zăcea pe jos cu picioarele rupte. Alături, televizorul — tîndări. Masa (tip „Ilva”, în valoare de 647 lei, produsă de C.I.L.-Sighetul Marmatiei) abia fusese cumpărată. Bineînțeles a adresat o reclamație unității comerciale de unde a cumpărat masa. I s-a promis că în scurt timp va fi reparată. Doar masa. De televizorul stricat, unitatea producătoare nu răspunde. Tornațiile de la C.I.L.-Sighetul Marmatiei, unde vîndă televizoarele? Tot pe „Ilva”?

Rubrică redactată de Ștefan ZIDARITA Ștefan DINICA cu sprijinul colaboratorilor „Științei”

CHEIA LOCALULUI RENTABIL SI AGREABIL

GRANDOMANIE; NU SPECIALIZARE

Deservirea cît mai corectă a consumatorilor trezește un legitîm entuziasm ales în rândul lucrătorilor din alimentația publică. Consider că cei aproape 20 de ani, pe care i-am lucrat în acest domeniu, îmi îngăduie să-mi spun părerea în legătură cu unele probleme ale muncii noastre. De ani de zile discutăm despre profilarea localurilor, specializarea lor, despre rentabilitate și bună deservire. Dar, consider eu, scăpăm din vedere un lucru esențial al rentabilității și anume: creșterea unității de care s-a deosebit localul, să-i dea ceea ce numim personalitate.

În trecut, diversi patroni își puneau și ei asemenea probleme, evident în funcție de interesele lor. O sumă de bani investită trebuia să se transforme neapărat într-o sursă sigură de venituri, fiindcă alfel ajungeau la faliment. Restaurările noastre însă, avînd la dispoziție posibilități incomparabile cu cele pe care le aveau cîndva negustorii, au descoperit ciudățenia ciudățeniei: că pot funcționa cu pierderi în timp ce bineînțeles, trebuia să le suporte statul. Desigur că fenomenul nu este general. Dar există locuri în multe unități ale alimentației publice în care în rașul de performanță.

Și la Constanta există unități care lucrează cu pierderi. Restaurantul „Cazinoul”, de pildă, pierde anual sute de mii de lei din motive pe care le considerăm justificabile. Modul cum este înțeles profilarea localului, înțelegerea excesivă pe care organizatorii o consideră necesară — frac și pe care bineînțeles, trebuia să le suporte statul. Desigur că fenomenul nu este general. Dar există locuri în multe unități ale alimentației publice în care în rașul de performanță.

Este limpede că eliberarea de întreg acest balast birocratic a devenit o necesitate imperioasă.

As vrea să mă refer în mod deosebit la bucatări, fiindcă de el depinde în mare măsură cheia succesului unui local, în condițiile în care în unitatea mea s-au schimbat în trei ani, din dispoziția T.A.P.L. Constanta, 5 bucatări — nu din motive de indisciplina sau ca necorespunzător profesional — mă întreb: cum poate fi păstrat specificul localului? Căci gustul mîncării nu-l dă numai sărăcie și condițiile, ci și urmare a „măsurilor” luate în local a bucatărilor. Cu în urmă, în oraș erau restauranțe cu renume, în care tradiția unui „specific bucatărilor” era păstrată cu o chezișă a renumelui.

Anii de meserie m-au făcut să fiu atent la dorințele consumatorilor. Sînt bucuroși cînd pe lângă vînd reșind chiar după ani și ani. Aceștia însă sînt puțini. Mă gîndesc cu ciuda la faptul că oamenii ne uită din cauza modului defectuos în care sînt obligați să lucrăm. De ce oare la Constanta nu se mai găsește niciun local care să ofere un „specific bucatărilor”? Oare asta înseamnă specializare și a existat vreodată o asemenea „hotărîre”?

Tot la Constanta s-a făcut mare vîlvă în jurul restaurantului „măcelăreș”, „Păltinșii”. De fapt, acesta continuă să rămînă o unitate lipsită de personalitate, de orice notă distinctivă în afară de firmă. Aceleași fripturi, miște și ciobele, aceiași „nu avem” și vorba de diferent specialității de zăhăna. Avem, în schimb, un obsedant „mînim obligatoriu”, stabilit nu de noi, care cunoaștem cerințele consumatorilor, ci de o comisie de la minister.

„CENTRALIZAREA” BUNULUI GUST

Sîntem, amîndoi semnatarii acestor rînduri, de peste 40 de ani bucatări. Mă rog, care sînt motivele noastre, mîncării locale, cu tradiție, precum și altele, adaptate de-a lungul anilor, au fost ori date uitării, ori încorsetate de ceea ce se numește astăzi „sablon” culinar. Într-adevăr, dacă intri în oricare

restaurant din Galați și Brăila, nu sîi găsești la priză decît un meniu sîrac — o supă, cît mult, două feluri de ciorbe, din care nu va lipsi universala ciorbă de perișoare și tot atîtea feluri II, cu eternul rosol de vacuță. La bufete, monotonia gusturilor este generală: mîșline, cavacaval, chiftele prăjite și, uneori, peste sau mici. Cauza? Preparatele sînt realizate centralizat, pe orășe, în cite o singură unitate.

Alimentat și generalizat cu perseverență, sablonul culinar a devenit atotșterpător. Ilichidul treptat personalitatea unităților. Numărul localurilor, ceodrept, a crescut mult față de trecut, sînt mai bine dotate, dar ce folos dacă ele nu se deosebesc decît prin denumirea înscrisă pe firmă?

Ce trebuie făcut pentru desablonarea unităților de alimentație publică, pentru restabilirea personalității restaurantelor noastre și repunerea în drepturi a specificului bucatărilor locale? Unele modalități de desablonare au fost sugerate în articolele pe această temă publicate de cînd în „Știința”. La Galați și la Brăila se vorbește din nou despre necesitatea unei specializări a unităților, se preconizează amenajarea și construirea unor localuri noi, cu specific local, pe lângă cele existente. Nu sînt acestea decît niște cerințe, care sîi creeze o clientelă permanentă. Desigur, toate acestea au nevoie de o conducere competentă, de oameni care să rezolve problemele de comerț nu numai din obligație, ci din prîncipere și forțe multă pasionie.

Petre MAVROMALDI responsabil restaurantului „Pescorul” Constanta

Se manifestă astăzi o dorință vizibilă de a abolii sablonul culinar atotșterpător în alimentația publică. Și lucrurile trebuie puse repede pe picioare; o cer exigențele spirituale ale consumatorilor, interesele economiei naționale. Am fi bucuroși dacă am fi solicitați să sprijinim, după puterile noastre, orice acțiune îndreptată în acest scop. Sîntem în posesia unor rețete vechi, din care unele le-am putea reconstitui și experimenta ușor chiar și în bucatăriile restaurantelor mari. Ceea ce știm noi ar putea fi mult îmbogățit de experiența altor bucatări din regiune, pasionați de meseria pe care și-au ales-o.

Nicolae CIOBOTARU și Aurelian GROSU bucatări la T.A.P.L. Galați

Parcă dumnealor n-ar avea inimă...

Am simțit niște înțepături în inimă. M-am dus la un cardiolog. Dumnealui, după un control minuțios, m-a întrebat:

— În familia dumitale a fost cineva fahir? — Nu, tovarășe, eu am origine sărătoasă, puteți să vă interesați. Dar de ce? — Dumneata ai un cuțit în inimă. — Ei, și? Scoateți-l să-l văd și eu. — Mă scos din inimă un cuțit. Nu prea mare. Cu pîșele cu tot, dacă avea 0,300 m. Am luat cîteva picături de Doavla cu zahăr de Bod și am plecat spre casă, examinînd cuțitul. La un moment dat am descoperit pe lama tuțitului gravată următoarea propoziție simplă: „Urmărește vagonul 202092”.

Deci cu acel cuțit, cineva a vrut să-mi atragă atenția asupra sub-citului vagon. Dar unde se găsește vagonul?

M-am dat peste cap (la figurat, că la propriu nu mai pot, am și eu niște ani) și l-am găsit. Era închiriat de Intreprinderea de produse din ceramică Jilava-București. Îi încarcu cu lucrare, portavîntur și tot felul de alte produse. Pentru că n-aveam la mine un cîine lup polișit, m-am uitat la vagon și la marfa din el cu o lupă. Nimic suspect.

Toluși m-am ființat după vagon pînă la Cluj. Aici, după ce-am simțit că vagonul I.C.R.M.-ului din Sodești, Cei de la I.C.R.M. cum au dat cu ochii de vagon s-au luat cu mîinile de pîr. (Unul din ei, fiind chel, și-a pus o perucă și a început să tragă). După ce au descărcat marfa m-am dus la omul cu perucă. — Aș vrea să vă întreb ceva. De ce o-ați smuls pîrul din perucă? — Pentru că pe cel de pe cap l-am terminat. — Cu ce ocazii? — Dar cu ocaziile mărfurilor care ne soseser. — Dar ce au mărfurile? Defecte? — Nu. Furnizorii ne trimt mărfurile cu „vagoane comune”. — Cum „comune”? — Marfa asta pe care am descărcat-o nu e toată a noastră. Doar 20 la sută din ea ne aparține. — Dacă nu vă aparține, de ce ați descărcat-o?

foileton de Nicuță TĂNASE

— Așa sînt instrucțiunile. Se descarcă toată la noi, că avem mai multă. — Și? După ce-o descărcați, o încarcăți la loc? — Ați descărcat un joc nou? — A trebuit să creăm în cadrul întreprinderii noastre „serviciu special” pentru depistarea și avizarea celorlalți beneficiari. — Sînt foarte obasit. Explică-mi te rog, mai pe îndelete. — So luim de la început. Noi am comandat la Intreprinderea de produse din ceramică Jilava din București niște lucrare și ce mai vînduam dinăci. — O asta am înțeles. De-aici încolo să vedem. — Odată cu noi, alte 8 întreprinderi din regiunea noastră au comandat și ele mărfuri la fel ca ale noastre. Furnizorul le-a urcat pe toate într-un „vagon comun” și... asta e. — Așa e, ce? Că iar nu înțeleg. De ce nu v-ați descărcat ce este al dumneavoastră, iar restul să mergea la ceilalți destinatari? — Vagonul a sosit pe adresa noastră. — Și cum ce faceți cu celelalte mărfuri? Știți ale cui sînt, unde trebuie să ajungă? — Da, știm. La alte 8 întreprinderi din regiune, adică la Bistrița, Ocna Mureș, Turda, Zalău... — Și cum vor ajunge? — Intră în funcție serviciul special înființat. Se trimt telegrame, adrese, se dau telefoane: „Ala Bistrița, veniți de vă ridicăți marfa”; „Ala Zalău...” ș.a.m.d.

— Proastă organizare. Eu în locul lor aș crea un depozit, un dispecerat la Constanta. Mărfurile comandate de întreprinderile din toate regiunile le-aș trimite acolo. Constanta e cu totul altceva. Portul la mare, litoral, Dunărea aproape... Dar ia spune-mi, în afară de „serviciul asta special” aveți și o gestiune a mărfurilor care nu vă aparțin? — Și pază. Pe urmă încep să sosescă autocamioanele închiriate de cele 8 întreprinderi în acest scop. Se scoate de la fiecare întreprindere cite un om-doi din producție care vine să le ia în primire... — Numai dumneavoastră aveți un astfel de „serviciu special”? — Ei, numai noi! Se poate? De pildă, am comandat la uzinele „Lomitrol” din București 950 kg de oțel lat. A sosit oțelul cu vagonul nr. 3429037, dar nu la noi. — Unde? — La Baza M.T.A.N.A.-Cluj. — De ce? — Comandaseră și ei oțel. Mai mult decît noi. Vagonul s-a dus la el, „Sericulor” și „Sericulor” ne-a telefonat să ne ducem să-l ridicăm. Am închiriat un autocamion, o macara, am scos oameni din producție și treaba s-a făcut.

— Așa obosit cum sînt, mi trece prin cap o întrebare bizară, parcă nici nu mi vine să o gîndesc. „De ce furnizorul nu trimite mărfurile direct beneficiarului, prin celelalte în niște containere ori...” — Furnizorii au un plan de economii la rubrica transporturi. S-au angajat să realizeze planul și-l realizează. — Iau și prime, sînt lăudați în ședințele de analiza muncii. La prima zăpădă, le ta și măsura pentru statui... Și sînt multe cazuri din astea? — În ultimele luni, noi, I.C.R.M.-ul Cluj am avut 40. Repet, numai noi! — Halal meserie mi-am ales. Unii fac harababură în aprovizionarea cu mărfuri, cheileștes bînt anapoda, și eu prîncese caștie în inimă. Dumnealor, vinovații, n-or avea inimă?

ÎN AJUTORUL GOSPODINELOR

Putine gospodine știu că ceapa deshidratată, care se găsește de vânzare în magazinele de legume și fructe, are aceleași calități la gîtit ca și ceapa proaspătă. Folosirea de către gospodine a cepei deshidratate prezintă și cîteva avantaje: economie de spațiu și la depozitare, economie de timp la gîtit și la preparare, se simțim mai ușor și tălăta. Deosebit de important este și faptul că ceapa deshidratată poate fi păstrată în condiții igienice timp îndelungat. Prețul este convenabil, 100 de g de ceapă deshidratată, ambalată în pungă de polietilenă, costă 3,25 lei și reprezintă echivalentul a 1200 g de ceapă proaspătă.

(Urmare din pag. 1)

ind să se încalte ca orice om, nu-și poate reține vehemența nemulțumire într-un magazin, în fața obiectului propriu sale muncii pe care, în clipa cînd a produs, a uitat că trebuie să și consume. Viala este un maestru de sarcasm. — Ce se înîmplă? Cite un producător își face prost muncă, avînd sentimentul că nu produce pentru sine, ci pentru alții. Și uită că toți ceilalți produc pentru el. Uită că dacă acest sentiment are fi general, ar avea loc o profundă vicere a mecanismelor societății, ale căror conștințe le va suporta și el, și toți ceilalți, fără excepție. Iată efectul neînțelegerii unei ecuații simple care stă la baza vieții armonioase a societății, la baza raportului dintre personal și general.

Dar oare contractul social, raportul dintre individ și colectivitate se poate baza numai pe benevolență? Societatea noastră își îndeplinește cu conștințiozitate matematică obligațiile ei fundamentale față de individ. Dar individul? Desigur, spunem că îndeplinirea datoriei față de societate este o chestiune de onoare, un criteriu al nobilității etice. Dar trebuie să înțelegem numai atât? Putem reduce această esențială problemă socială exclusiv la sterea virtuților morale? Citeva poate să spună: „Eu, frațior, trebuie să stăresc conștințiu, nu sînt un virtuos. Eu sînt un om simplu, nu am nimic de apostol în mine”. Unde nu există virtute, trebuie să intervină constrîngerea societății. Așa a fost de-a lungul întregii istorii a umanității și niciodată nu se putea fi alit (pînă cînd viriunea nu se va generaliza la scara întregii colectivități). Este bine dacă omul își face datorită, dintr-un sentiment de nobilitate conștințioasă, dar dacă această înipește, trebuie să și-o facă din obligație. Pe alocuri, la noi s-a cam pierdut sensul clauzelor acestui contract al raportului dintre individ și general. Și-au făcut loc raționamente greșite, desprinde din faptul că noi am profert și profertăm slujirea societății ca un deziderat epic marșor. Într-adevăr, o asemenea epocă grandioasă cere fiecărui să pună mai presus de orice interesele generale ale societății. Dar nu e pentru nimeni un secret că unii n-au alins înălțimea înțelegerii și însușirii acestui principiu. Ce trebuie făcut? Cite un „amant” de diviză spune: „Doar n-o să-l constrîngem s-o facă. N-o să-l educăm cu ciomagul. Doar este vorba de o chestiune de noblete. Noi, toamii aceasta îl reproșăm. că nu are un ideal etic nobil. Vreți să-i demonstrăm altceva? Doar trăim în socialism, unde omul este „cel mai pretios capital”. În asemenea cazuri nu se poate lucra cu brutalitate; trebuie finețe, subtilitate. Poți să bați un cui în vînoară?”

Așa a apărut în mintea unora străna „nobilitate” și „galanterie” față de „proletariat” chiușan și proletariat socialist, față de cei care se sustrag în mod flagrant și deliberat obligațiilor sociale, care încalcă fără jenă interesele so-

țării, care promovează cultul sălbatic al interesului personal exclusivist. Așa se ajunge uneori la situație că răspunderea ca noțiune de drept se gîndește de conținutul ei concret, transformîndu-se într-o abstracțiune. Dacă un om, prin limitele și suficiența sa provoacă pagube economice, în destule cazuri răspunderea materială o are în ultimă instanță statul, iar el, omul, o are pe cea morală. Cu o asemenea răspundere, omul, fiind prin excelență adaptabil, se obisnuiește repede. Iar din două rele, cel mai rău se pare, pe bună dreptate, cel mai mic. Critica exclusiv orălată.

Pe soclul dreptății, alături de

Cînd se mișcă „fantoma”...

zeița serafică a conștinței și a virtuții, trebuie să stea zeul vinșol al obligației și conștințierii sociale. Unii repetă un adevăr binecunoscut: socialismul nu lovește în prieten, ci în dusmani în elemente ostile, reacționare care se opun construcției noi orînduirii. Dar iată, X nu a fost niciodată un dusman declarat al socialismului, ba, poate, într-o împrejurare sau alta, s-a găsit pe baricadă, alături de cei ce militau pentru socialism. Descoperim însă, într-o zi, că nu-și respectă obligațiile sociale, că datorită indolenței respinge partea din avuția societății care i-a încredințat. Faptele lui au produs pagube și au slîmîndignare. Societatea nu poate să nu-i aplice o sancțiune drastică. Dar el se lamentează: cum puteți să mă loviți? Doar eu am luptat cu voi împotriva dusmanului... acum mă loviți voi pe mine? Omul încearcă să alîngă o coardă pentru care sîntem sensibili, sperînd că o să ne facă să încurcăm lucrurile. El este de rea credință. Dar pe alocuri cite unul îl „înțelege” și... miră. Interesele socialismului și-au apărut însă numai atunci, în clipa cînd X s-a găsit pe baricadă (dacă s-a găsit). Ele se apără și se slujesc neîncetat. El nu s-au apărut atunci o dată pentru todeauna. Ele trebuie apărute și de zi, fără încetare, în prezent și în viitor. Socialismul s-a construit și ieri, se construiește și astăzi și va construi și mine. Făcînd ce a făcut, X lă trădat. A ajutat socialismul o singură dată, și apoi l-a lovit de nenunțate ori.

Socialismul nu poate fi sentimental față de asemenea om. Am auzit un om decăzut moralicește, care comise un abuz intolerabil, declarînd: „Prin cele mai înalte convingeri ale mele filozofice și ideologice eu am limitat și suficiența sa provoacă pagube economice, în destule cazuri răspunderea materială o are în ultimă instanță statul, iar el, omul, o are pe cea morală. Cu o asemenea răspundere, omul, fiind prin excelență adaptabil, se obisnuiește repede. Iar din două rele, cel mai rău se pare, pe bună dreptate, cel mai mic. Critica exclusiv orălată.

Pe soclul dreptății, alături de

zeița serafică a conștinței și a virtuții, trebuie să stea zeul vinșol al obligației și conștințierii sociale. Unii repetă un adevăr binecunoscut: socialismul nu lovește în prieten, ci în dusmani în elemente ostile, reacționare care se opun construcției noi orînduirii. Dar iată, X nu a fost niciodată un dusman declarat al socialismului, ba, poate, într-o împrejurare sau alta, s-a găsit pe baricadă, alături de cei ce militau pentru socialism. Descoperim însă, într-o zi, că nu-și respectă obligațiile sociale, că datorită indolenței respinge partea din avuția societății care i-a încredințat. Faptele lui au produs pagube și au slîmîndignare. Societatea nu poate să nu-i aplice o sancțiune drastică. Dar el se lamentează: cum puteți să mă loviți? Doar eu am luptat cu voi împotriva dusmanului... acum mă loviți voi pe mine? Omul încearcă să alîngă o coardă pentru care sîntem sensibili, sperînd că o să ne facă să încurcăm lucrurile. El este de rea credință. Dar pe alocuri cite unul îl „înțelege” și... miră. Interesele socialismului și-au apărut însă numai atunci, în clipa cînd X s-a găsit pe baricadă (dacă s-a găsit). Ele se apără și se slujesc neîncetat. El nu s-au apărut atunci o dată pentru todeauna. Ele trebuie apărute și de zi, fără încetare, în prezent și în viitor. Socialismul s-a construit și ieri, se construiește și astăzi și va construi și mine. Făcînd ce a făcut, X lă trădat. A ajutat socialismul o singură dată, și apoi l-a lovit de nenunțate ori.

poate deruta o minte confuză. În realitate, în pofida „convingerilor lui”, prin actele comise, el a subminat socialismul într-una din laturile sale vitale. Căci socialismul este un fapt inseparabil din punct de vedere economic, politic, etic. El a acționat împotriva laturii etice a socialismului și pe o zonă resfrînsă, a compromis acest ideal în care preluidea că încă mai crede. Sau dacă, din nehotărîre, a aruncat pe apa sîmbetei cîteva milioane din bugetul statului, la ce ne folosește că el e partizan al modului de producție socialist? Orînduirea socialistă nu-l poate ierua. Se întîmplă cîteodată să spui curia și să-i dovedești că lucrează prost, iar el îți răspunde că lucrează de multă vreme în această muncă. Alți opune el argumentelor și dovezilor falo, într-adevăr, lucrează de multă în muncă resfrînsă. Se poate înîmpla ca alitidă, în trecut, el să fi lucrat ceva mai bine, dar n-a mai învîșat, n-a mai lăsat eforturile, n-a mai progresat și viața l-a depășit. Drapîndu-se în numărul de ani muncii, el consideră că aceștia sînt un capital suficient de valoros în sine ca să-l apere împotriva conștințierii rămînerii în urmă, împotriva exigențelor vieții. Se poate însă înîmpla ca el să fi lucrat todeauna la fel de prost. Mai de mult, muncă se proasăt se poate să nu fi lăsat prea rău în evidență, volumul și complexitatea sarcinilor fiind pe a-tunci mai reduse, iar exigențele mai scălute. Lucrurile n-au stat însă pe loc, totul a evoluat în jur. Și necesitățile cantita-

re preparare, se simțim mai ușor și tălăta. Deosebit de important este și faptul că ceapa deshidratată poate fi păstrată în condiții igienice timp îndelungat. Prețul este convenabil, 100 de g de ceapă deshidratată, ambalată în pungă de polietilenă, costă 3,25 lei și reprezintă echivalentul a 1200 g de ceapă proaspătă.

pagina economică

Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie a indicat folosirea nutrețurilor combinate în zootehnie

CE SE ÎNTREPRINDE ÎN ACEST SENS ?

Intre numeroasele alte avantaje, folosirea nutrețurilor combinate în hrana animalelor și păsărilor reduce substanțial consumul specific pe unitatea de produs. După un calcul făcut de specialiștii Departamentului Gosstat, aceste economii, față de sistemul de furajare obișnuit, însumează 2.884.000 de lei la fiecare o mie de tone de carne de pasăre, 569.000 lei la mie de tone de carne de porc și 120.000 de lei la un milion de ouă. Este ușor de închipuit cât sînt de mari aceste economii dacă se ține seama de totalul efectivelor de animale și păsări hrănite cu furaje combinate în cadrul gospodăriilor de stat. S-a ajuns la concluzia că la o cantitate de 1.150 mii tone de furaje combinate, producție prevăzută a se realiza în 1970, se vor economisi circa 300.000 tone de porumb boabe, reprezentînd aproximativ recolta de cereale ce se poate obține într-un an de pe mai mult de o sută de mii de hectare. Multe alte date, ca și experiența unităților agricole, demonstrează avantajele deosebite pe care le prezintă dezvoltarea industriei de nutrețuri combinate.

Indispensabile în cadrul rețetelor de furaje combinate. Este vorba de diferiți biostimulatori, fânuri de origine animală, drojdie furajeră, lapte praf, sroturi de soia etc. Alături de pregătirea unor specialiști-nutriționiști, asigurarea acestor componente ar fi trebuit, în mod logic, să constituie punctele de plecare în organizarea producției de nutrețuri combinate. Numai că ordinea firească a fost schimbată, construindu-se mai întâi complexe industriale de porci și păsări și, numai după ce cuțitul a ajuns la os, cum se spune, s-a trecut la rezolvarea unor probleme care ar fi trebuit să aibă prioritate. Tărăgănarea în ce privește asigura-

te, indispensabile în cadrul rețetelor de furaje combinate. Este vorba de diferiți biostimulatori, fânuri de origine animală, drojdie furajeră, lapte praf, sroturi de soia etc. Alături de pregătirea unor specialiști-nutriționiști, asigurarea acestor componente ar fi trebuit, în mod logic, să constituie punctele de plecare în organizarea producției de nutrețuri combinate. Numai că ordinea firească a fost schimbată, construindu-se mai întâi complexe industriale de porci și păsări și, numai după ce cuțitul a ajuns la os, cum se spune, s-a trecut la rezolvarea unor probleme care ar fi trebuit să aibă prioritate. Tărăgănarea în ce privește asigura-

● Cum s-ar putea economisi circa 300.000 tone porumb boabe ● Se pot obține 700 g spor zilnic în greutate la porcine ● De ce se importă ceea ce s-ar putea produce în țară ?

rea bazei de materii prime din țară a creat necesitatea de a importa componentele ale furajelor combinate. Pentru procurarea acestora, numai pe anul în curs se vor cheltui zeci de milioane lei-valută. Necesitatea rezolvării acestei probleme este deci de stringentă actualitate. Un colectiv de specialiști din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii, Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție și al unor ministere interesate au întocmit un amplu studiu care prevede concret ce trebuie să se facă pentru dezvoltarea industriei de furaje combinate. Astfel de studii au mai fost întocmite și în anii trecuți, dar ele nu au avut decît o finalitate parțială. Care sînt cauzele acestei situații ?

După părerea inginerului Mihai Ciulhan, director în Departamentul Gosstat, cauza amîrîrilor de la un an la altul în ce privește crearea de capacități pentru asigurarea materiei prime necesare constă în faptul că nu s-au prevăzut de la început termene de plan, care să oblige ministerele interesate în soluționarea acestei probleme. Într-adevăr, la Zărnești — Brașov funcționează, de cîțiva ani, o fabrică cu o capacitate de 3.500 tone de drojdie furajeră pe an. Din păcate, cantitatea de drojdie furajeră ce se produce este insuficientă, cu toate că materiile prime sînt în cantități foarte mari, ele constituind una din principalele resurse produse din țară. Din cele relatate de tov. Anatolie Fuchs, directorul direcției tehnice din Ministerul Economiei Forestiere, rezultă că numai rumegușă și alte descuri lemnoase însumează peste 400.000 tone, din care s-ar putea produce 40.000 tone drojdie furajeră. În afara acestora, reziduurile de la fabricile de plăci fibrolemnoase constituie o materie primă care, de fapt, nu costă nimic. Numai la C.L.L. Pitești se vor putea produce, pe această bază, 2.000 tone de drojdie furajeră pe an. Alte trei fabrici cu aceeași capacitate vor intra în funcțiune pînă în anul 1970.

Asadar posibilități și proiecte există și nu numai pentru producția de drojdie furajeră, ci și pentru alte componente ale furajelor combinate, numai că valorificarea lor întîrzie.

De asemenea, unitățile Ministerului Industriei Alimentare ar putea contribui substanțial la reducerea importului de materii prime pentru furajele combinate.

Avem mari necazuri cu valorificarea subproduselor lactate — ne spun tovarășii Elena Brateș și Teodor Palincas, directori tehnici în acest minister. Producem 500 tone lapte praf degresat, dar avem materie primă pentru cel puțin 10.000 tone. Anul trecut, disponibilul de lapte degresat, zer și zară, din care se poate prepara lapte praf și praf de zară, a fost de circa 1,5 milioane de hectolitri.

Rezultă că materia primă nu con-

stituie o problemă. De ce totuși se importă lapte praf, de ce din 1964 și pînă acum cantitatea produsă în țară nu a crescut cu nici un kilogram ? „Am fost prinși pe picior greșit”, ne spun interlocutorii. Un studiu întocmit prin 1963—1964 n-a avut nici o finalitate. Din ce cauză ? Primim un răspuns care nu poate să nu provoace nedumerire: „Nu s-a prevăzut că producția de lapte va crește în ritmul în care a avut loc în realitate”.

Aceasta este o consecință a lipsei de prevedere, de studiere atentă a posibilităților de valorificare superioară a producției de lapte. Paștele arată că din cauza amîrîrilor, abia în anul viitor vor putea intra în funcțiune noi capacități de producție a laptelui praf. Nici în acest an, nu se vor putea industrializa sute de mii de hectolitri de subproduse lactate, îndeosebi în perioada virtuții de producție pentru timpul verii, cînd se face o adevărată risipă.

Din cele relatate, rezultă necesitatea ca Ministerul Industriei Alimentare să analizeze posibilitățile de a rezolva problema problemelor privind producerea de materii prime pentru nutrețurile combinate. Aceasta cu atât mai mult cu cît dispune și de alte resurse, cum ar fi cele pentru producția de drojdie furajeră din melasă, fânuri de origine animală, de pește, sroturi.

Creșterea producției de furaje combinate este determinată și de mărirea producției de biostimulatori. Se simte nevoie ca studiile și proiectele întocmite care atestă posibilitățile mari existente în cadrul unităților Ministerului Industriei Chimice pentru producerea biostimulatorilor necesari furajelor combinate să fie puse în valoare.

Asigurarea cerințelor privind alimentația științifică a animalelor, rentabilizarea acestei importante ramuri a agriculturii depind în mare măsură de urgentarea lucrărilor pe săntierele fabricilor de nutrețuri combinate. Paștele arată că, în această privință, lucrurile sînt departe de a fi puse la punct. Pe săntierele fabricilor de nutrețuri combinate de la Băilești, Peris, Urleasca, Brăila și altele se perpetuează lipsuri, care nu sînt înlăturate cu operativitate, grație de executie a lucrărilor nu se respectă.

După cum se vede, creșterea producției de furaje combinate este condiționată de numeroși factori, de contribuția mai multor ministere, ceea ce impune coordonarea operațiilor și urmărirea permanentă a acțiunilor pe toate filierele, astfel ca să se asigure reducerea importului de materii prime, sporirea substanțială a acestor nutrețuri, într-un timp cât mai scurt.

Ing. Const. BORDEIANU

O reeditare, în zilele noastre, a legendei mesterului Manole. În urma modificării soluțiilor inițiale prevăzute în proiect (sef de proiect arh. N. Sburu), balcoanele din beton, executate la nivelele inferioare ale blocului B. 1 de pe săntierul București Noi al I.C.M. nr. 5 din Capitală, sînt dărîmate. Nu credem că proiectanții și șeful săntierului vor fi felicitați pentru această ispravă. Scopim însă ca cei vinovați trebuie să suporte pagubele pricinuite.

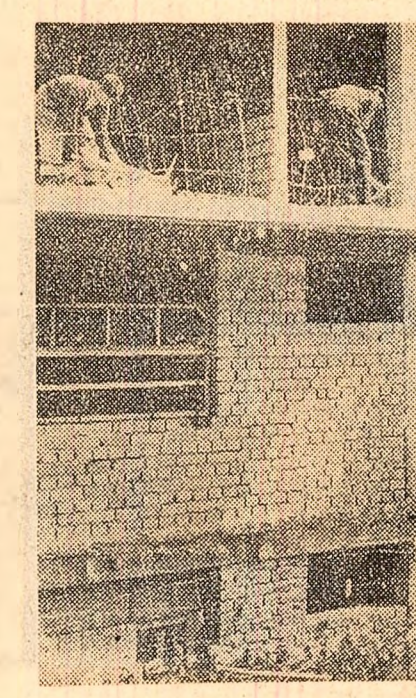

Foto: A. Cartoian

LA „INDUSTRIA SÎRMEI” CÎMPIA TURZII

ÎNDEPLINIREA SARCINILOR DE INVESTIȚII

În 1967 și în anii următori, la uzina „Industria sîrmei” din Cîmpia Turzii sînt prevăzute importante lucrări de investiții. Unele dintre obiectivele amintite urmează să intre în funcțiune în acest an. După încheierea primului trimestru, se constată că nu s-a realizat decît jumătate din volumul de construcții-montaj planificat. În fața acestei situații, relațiile dintre beneficiar și constructor au devenit încordate, unul aruncînd vina pe celălalt.

Analizele efectuate de organele locale de partid și ale băncii de investiții, propriile constatări arată că răspunzătoare de rămînerile în urmă pe acest săntier sînt ambele părți. Beneficiarul și constructorul au înlocuit planurile comune de acțiune, și-au făcut promisiuni reciproce privind rezolvarea unor probleme, dar nu le-au respectat.

De la început trebuie precizat că pentru lucrările planificate pe primul trimestru documentația nu a constituit o problemă. În acest caz, răspunderea cea mai mare revine constructorului. I.C.S.H. are aici un săntier fantomă, cu un picior în Hunedoara și cu altul la Cîmpia Turzii. Șeful de săntier, contabilul șef, majoritatea inginerilor și maistrilor locuiesc la Hunedoara, astfel că ei pierd mult timp cu transportul. Într-o asemenea situație nu este de mirare de ce pe săntier se muncește haotic, iar disciplina muncii lasă mult de dorit. Pe săntier s-au făcut simțite și alte deficiențe: stația de belone nu a fost aprovizionată tot timpul cu rezerve, s-a tărăgănat mult aducerea utilajului de ridicat.

În legătură cu aceasta, iată ce ne-a relatat ing. Ion Olteanu, care se ocupă cu investițiile la uzina „Industria sîrmei”: „La un moment dat, am fost convocat la Hunedoara pentru a discuta mersul investițiilor. La sedință a participat și tov. St. Constantinescu, adjunct al ministrului industriei metalurgice. Cu acest prilej, s-a stabilit de undă să fie procurate construcțiile metalice. Printre altele, a fost solicitată și uzina noastră să confecționeze 200 de tone. Întreprinderea de construcții a lansat o comandă în acest sens, iar noi am obținut fondul de salarii și materialele necesare. În scurt timp însă, I.C.S. Hunedoara a res-

TRENEAZĂ; beneficiarul și constructorul se învinuiesc reciproc (pe bună dreptate) sub oblăduirea forului tutelar comun — Ministerul Industriei Metalurgice

pins comanda pe motiv că a găsit alt furnizor”. Conducerea săntierului s-a angajat să recupereze în trimestrul I rămînerile în urmă în execuția lucrărilor. Dar, spuneau unii constructori și beneficiari, acest angajament va avea soarta unei vorbe goale, atîta timp cît pe săntier sînt doar doi ingineri șefi de lucrări, cîțiva maistri, care și acestia caută cu orice preț să meargă cît mai des la Hunedoara după „instrucțiuni”. Conducerea I.C.S. Hunedoara vizitează săntierul — cum s-ar spune, numai la zile mari — și atunci ca să justifice rămînerile în urmă în execuția lucrărilor.

Pentru ce se face răspunzător beneficiarul acestei investiții ? În primul rînd, pentru tărăgănarea

pernerii la dispoziția constructorului a amplasamentului necesar extinderii trăgătoriei de oțel (tare nr. 2 și drumurilor de acces. Apoi, în prima lună a anului nu a asigurat o parte din documentația pentru lucrările noi. În general, beneficiarul nu a avut grijă să fixeze termene intermediare pentru lucrările planificate. Investițiile de la uzina „Industria sîrmei” trebuie privite și în perspectiva lor. În acest an și în 1968, urmează să înceapă construcția unor noi capacități de producție. Pentru aceasta trebuie asigurată din vreme documentația și contractate utilajele. Cum stau lucrurile sub acest aspect ? Tov. Ion Stanatiev, director general al uzinei, este de părere că conducerea Ministerului Industriei Metalurgice își îndreaptă cu prioritate

atenția spre investițiile mai grandioase, care se fac în alte centre siderurgice. Ing. Petru Zimbran, director general al Direcției generale țevi trefilate și cabluri din minister, într-o recentă plenară a Comitetului regional Cluj al P.C.R. a încercat cîntar să convingă asupra preponderenței unor investiții față de altele. Bineînțeles, „teoria” a fost combătută, ca fiind contrară indicațiilor date de partid în legătură cu atenția ce trebuie acordată tuturor obiectivelor de investiții.

În ce privește investițiile de la Cîmpia Turzii, ministerul trebuie să asigure la termenele stabilite documentația tehnică pentru mărirea capacității de laminare, să urgenteze definitivarea și soluționarea proiectelor de execuție pentru cuptoarele electrice de topit de la fabrica de flux de sudură. Spunem aceasta întrucît, deși construcția acestui ultim obiectiv este aproape gata, nu se cunoaște încă ce fel de cuptoare vor fi utilizate. Un inginerilor dezinteres se manifestă față de asigurarea utilităților. Planul prevede intrarea în funcțiune în trimestrul IV a unei capacități de 20 tone abur pe oră și începerea lucrărilor de amplificare a actualei centrale termice. Dar studiul tehnico-economic pentru această lucrare se află încă la IPROMET.

O situație nesatisfăcătoare există și în ce privește contractarea utilajelor tehnologice. Pentru investițiile din anul în curs nu s-au contractat utilajele decît în proporție de 60 la sută, iar pentru cele din anul următor doar 55 la sută. Se pare că nici beneficiarul, nici forul său de resort nu se grăbesc să rezolve aceste probleme în timp util. De pildă, s-a obținut acordul uzinei „Independența”-Sibiu pentru execuția a 420 tone de utilaje, dar direcția generală n-a emis încă repartiții.

Este necesar ca Ministerul Industriei Metalurgice, ca for de resort al beneficiarului cît și al constructorului, să ia nămiră măsurii hotărîte încît lucrările de investiții ce se execută la „Industria sîrmei” Cîmpia Turzii să intre în scurt timp într-o cadentă vie, normală, iar noile capacități de producție să fie date în funcțiune la termenele planificate.

AL. MUREȘAN
correspondentul „Scintei”

LA UZINA „STEAGUL ROȘU” - BRAȘOV

(Urmare din pag. 1)

cere, profund greșită, că sarcinile de plan ar fi prea mari. Cînd însă s-a făcut o analiză minuțioasă a situației, s-a văzut că uzina noastră dispune de capacități, dar ele nu erau puse în valoare. Dovadă este faptul că în luna noiembrie am recuperat cele 612 autocamioane restante, iar în decembrie am depășit și planul anual. Utilajele trei luni ale anului trecut au constituit și o perioadă de intense pregătiri pentru producția acestui an.

Accentul deosebit s-a pus pe organizarea științifică a producției și a muncii. În această acțiune s-au urmărit trei efecte principale: alinierea capacităților de producție la nivelul celor mai bune secții, optimizarea în ansamblu a fabricației de autocamioane, obținerea unor parametri tehnico-economici la nivelul celor mai bune produse similare de pe piața mondială.

Dintr-o discuție cu ing. Traian Nitulescu, șeful grupului de organizare științifică a producției și a

muncii, am desprins metodele folosite și modul în care s-a acționat pentru a se asigura o desfășurare normală a producției. Anul trecut secția transmisii și punți prezenta o serioasă strângere. Analiza a pornit de aici, de la toate liniile de fabricație. S-au determinat cu precizie capacitățile mașinilor, s-a stabilit cum pot fi mărite capacitățile la punctele strîngute. Prin reorganizare — adică prin amplasarea judicioasă a mașinilor, introducerea unor tehnologii racionale, asigurarea unei circulații raționale a pieselor și materialelor între diferitele faze de fabricație, înlocuirea mașinilor universale scumpe și neficente cu mașini specializate, realizate prin autotulaj — s-a ridicat capacitatea de producție la transmisii și punți la nivelul sarcinilor de plan ale anului 1969, cînd va intra în funcțiune o nouă secție.

Acele omocinetice de la reductorii diferențiali punte față de cele executate pe mașinile la care erau prelucrate axele planetare. Aceste piese lipseau mereu la montaj. În analiza, s-a ajuns la concluzia că este necesar să se organizeze o linie specială pentru axe omocinetice, utilizîndu-se mașini de la linia de axe planetare și prin redistribuirea altor mașini.

În urma organizării acestei linii, la care s-a montat și primul transportor suspendat de piese din uzină, se asigură montaj, ritmic, axele omocinetice.

La atelierul roți dințate, mașinile erau grupate pe genuri de operații, astfel că era o mare mișcare a pieselor în flux. În reorganizare, ideea conducătoare a fost aceea de a se crea linii polivalente în flux tehnologic, incluzînd toate mașinile necesare executării reperelor respective: strunguri, freze, mașini de danturat și altele. S-au organizat fluxuri tehnologice pentru 6 repere distincte, pe trei linii tehnologice care sînt deservite de două transportoare suspendate de piese. La aceste linii s-au introdus dispozitive cu prindere pneumatică, dispozitive cu mai multe cuțite, s-a mecanizat transportul pieselor, care înainte se executa manual.

Într-o uzină modernă, cu fluxuri bine organizate, ritmul de lucru este influențat în bună măsură de

mijloacele de transport uzinal folosite. În cadrul acțiunii de organizare științifică a producției, la această uzină s-a acordat o mare atenție transportului în flux al pieselor. Au fost reorganizate, reamplasate și executate transportoare suspendate de piese la 10 linii tehnologice de fabricație. Sînt în curs de execuție alte trei linii și transportoare, care vor fi terminate pînă la sfîrșitul acestei luni. În secția punți, pînă la 1 mai, toate piesele vor fi ridicate de la sol, fiind „aerportate” de la o operație la alta, aflîndu-se în continuă mișcare.

Sistemul acesta de transport al pieselor, aplicat pentru prima dată în țara noastră, prezintă mari avantaje: piesele ajung continuu „la mina” muncitorului, fără a-l obliga să forțeze ritmul; îl reprezintă un depozit suspendat în mișcare, calculat să asigure piese de la minimum 3 schimburi, la 2 săptămîni; se realizează o mare economie de spațiu deoarece dispar depozitele la sol. Transportul se face circular, cu o viteză de 5 metri pe minut. Tehnologia poate fi astfel oricînd modificată, îmbunătățită, deoarece fluxul nu mai trebuie ordonat după operații, iar mașina poate fi amplasată în orice loc al liniei tehnologice. Aceasta este o soluție care rezolvă transportul fără întoarceri a reperelor, în special la linii tehnologice polivalente.

Măsurile întreprinse în direcția organizării științifice a producției au avut efecte deosebit de favorabile. Ele pot fi exemplificate, în special prin creșterea producției — folosindu-se aceleași mașini și același număr de muncitori — la linia de axe planetare: la arborii planetari față stînga, de aproape trei ori, la arborii planetari față dreapta de peste două ori, la semicuplaj de 2,5 ori.

O problemă „cheie” a ritmicității, care se rezolvă cu succes, este aceea a creării decalajului. Pe baza calculului s-a stabilit că este necesar un decalaj de 15 zile între secțiile primare, prelucrări mecanice și montaj, respectiv 1000 seturi minime între secțiile primare și cele prelucrătoare și 200 seturi între secțiile prelucrătoare și montaj. De asemenea, este necesar un decalaj de 800 autocamioane între montaj și livrare.

Pînă acum, s-a reușit să se creeze un decalaj de 588 autocamioane, astfel că livrările pot fi efectuate la termenele stabilite în contract.

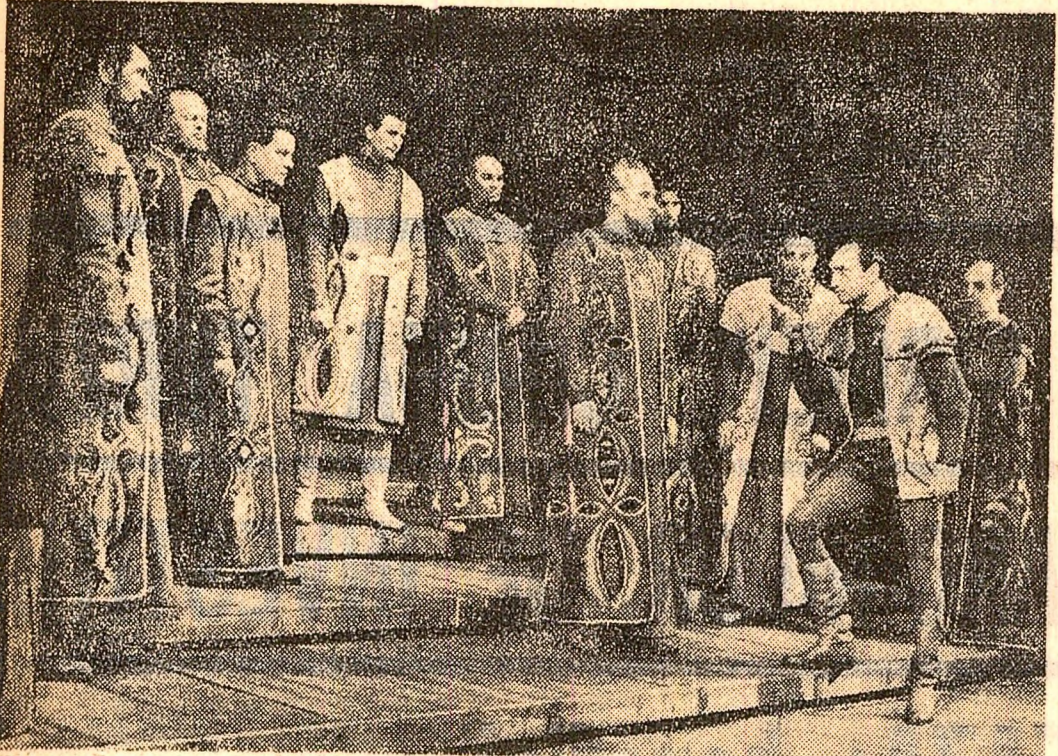
Ceea ce s-a făcut — arăta ing. Gheorghe Trică, directorul general al uzinei — reprezintă doar un început în acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii. Practic, s-au examinat tehnologiile, eliminîndu-se abaterile grave care duceau la funcționarea necorespunzătoare a autocamionelor sau a acestor durabilitatea. S-a făcut o reexaminare de ansamblu a tehnologiilor, admițîndu-se ca bună documentația tehnică de amănunt. Acest lucru era necesar — și așa se aplică în tehnica modernă — pentru a se crea fluxuri tehnologice racionale, a se stabili cicluri de fabricație, a se crea stocuri în anumite faze și circulația produsului în ciclu. În luna mai se va termina organizarea privind circulația produselor — aprovizionarea cu semifabricate, transportul produselor și semifabricatelor — de la secțiile punți, transmisii și tratamente termice la montaj. Odată terminată această treabă, ne vom ocupa de tehnologii pentru a obține o productivitate a muncii înaltă, constantă, un nivel calitativ superior al producției.

Trbuie arătat că colectivul uzinei, conducerea tehnico-administrativă nu au limitat acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii la secțiile care prezintă „strănguturi” și care acum au un plus de capacitate. S-au început lucrări în șase secții și pînă de aici mai mare în creșterea productivității muncii o va avea modernizarea turnătoare de oțel. Tendința este de a se corola strict, capacitatea tuturor secțiilor, pentru a se evita locurile înguste.

Firește, în uzină se mențin încă unele neajunsuri. Productivitatea muncii nu a crescut încă pe măsură posibilităților, timpul de lușura nu este suficient de bine folosit; la turnătoare se înregistrează multe rebuturi. Apreciem totuși că s-a pornit pe un drum bun și trebuie perseverat în continuare pentru a sporii eficiența întregii activități economice a uzinei.

CE IMPUNE ȘCOLII NOASTRE

MEDICINA MODERNĂ

„Viforul” de Delavrancea la Teatrul Maghiar de Stat din Cluj. Regia: Ottó Rappaport. Scenografia: Mircea Marosin

În ultimii ani, la noi și pretutindeni se confruntă numeroase puncte de vedere privind perfecționarea învățământului medical. Chiar dacă unele sau o bună parte sînt discutabile în esență, ele prezintă un mare interes deoarece, după părerea mea, într-un fel sau altul, pregătirea medicilor trebuie îmbunătățită, adușă la nivelul impus de cerințele actuale. În ceea ce mă privește, cred că acest deziderat se poate realiza prin asigurarea însușirii de către studenți a unei concepții teoretice globale asupra întregului domeniu de cercetare medicală, pornind de la principiul că specializarea lor temeinică poate fi realizată doar după încheierea studiilor universitare.

de prof. dr. Petre VANCEA
membru corespondent al Academiei
Republicii Socialiste România

un candidat la intrare în facultate poate opta, așa cum se cere în prezent, în cunoștință de cauză. Dar care ar putea fi o formulă mai perfecționată a învățământului medical? După părerea mea, esențialele studii preclinice, mai exact studiile de medicină teoretică generală și experimentală ar trebui să dureze trei ani, primii doi ani fiind consacrați studiului organismului normal (anatomie, fiziologie, biochimie, fiziologie,

aceasta însă, accesul candidaților în anul preparator ar trebui să fie cel mai larg cu putință. În anul al III-lea al pregătirii preclinice ar trebui, cred, să se predea așa-zisele discipline paraclinice: bacteriologie, parazitologie, fiziologie, farmacologie, anatomia patologică și protedeuică medico-chirurgicală. La sfîrșitul studiilor preclinice s-ar putea face o nouă selecție pe bază de concurs. Primii reușiți în funcție de locurile pu-

la masa de lucru și cu această ocazie să clarifice studentului, cînd se simte nevoia, noțiunile pe care acesta singur nu le-a înțeles. Orale de lucrări practice nu trebuie transformate în ore de seminar. Seminarizarea colectivă a grupelor de studenți echivală cu pierderea unui timp prețios și nu dă rezultate. Seminarizarea e realizabilă cu fiecare student în parte, la masa de lucru, prin câteva întrebări de control legate de lucrarea în curs.

Consider că este necesar să asigurăm și o eficacitate maximă a examenelor. Pentru aceasta poate că ar fi salutară fixarea unor sesiuni mai lungi ca durată, nu pentru a da posibilitatea studentului să pregătească examenul în sesiune ci pentru a permite examenatorului o cît mai judicioasă și mai amănunțită verificare a cunoștințelor. Cred că este logic să se ceară examinarea unui număr de 20-30 de studenți pe zi. Aceasta, precum și limitarea întrebărilor la 2-3 probleme, transformă examenul uneori într-o formalitate.

În ceea ce privește ultimii trei ani (perioada studiilor clinice) în problema raportului dintre învățămîntul teoretic și cel practic, accentul ar trebui pus pe partea practică. Aceasta însă nu înseamnă neglijarea pregătirii teoretice, care rămîne în continuare dominantă a învățămîntului medical. Să nu uităm că prin adoptarea sistemului preconizat mai sus vom avea de-a face în anii IV, V și VI cu elemente bine pregătite teoretic, judicioși posturii de la ea la an; pentru laboratoare și cadrele teoretice ar fi bine să se fixeze un număr de posturi în funcție de necesitățile științifice și didactice ale acestor cadre și laboratoare, renunțîndu-se la normarea în funcție de numărul de studenți.

Pentru calificarea cadrelor didactice, docențurii, cred, este forma de validare a elementelor care aspiră către cercetarea științifică. Acest lucru nu trebuie însă bagatelizat, promovarea în această direcție trebuie să se facă cu o extremă exigență. Nici perfecționările în străinătate nu pot fi neglijate. A observa direct modul de lucru al diferiților oameni de știință, a învăța la fața locului diferite tehnici noi de lucru înseamnă însușirea într-un timp minim a tuturor progreselor înregistrate de știință. Schimbul de experiență și de concepție, informarea directă și la timp, precum și o largă documentare științifică nu pot decât să asigure oamenilor noștri de știință condiții excepționale de lucru.

puncte de vedere

histologie etc.) și disciplinele auxiliare studiului medicinei: chimie generală, fizică medicală, științele naturii, științele sociale etc. (Acesse ultime discipline ar putea constitui și prelegerea unui ca preparator, la sfîrșitul căruia o selecție riguroasă ar asigura promovarea în facultăți a elementelor celor mai valoroase. Pentru

nificate de ministere ar intra în învățămîntul medical clinic, adică în anul IV medicină generală, iar ceilalți ar fi numiți asistenți medicali, deci trecuți în categoria cadrelor medicilor sanitari.

Totodată cred că ar fi necesar ca în timpul studiilor universitare raportul dintre învățămîntul teoretic și activitatea practică să se caracterizeze mai ales în primii trei ani prin punerea accentului pe pregătirea teoretică. Activitățile practice în această perioadă i-ar rezerva doar rolul de a transmite elemente de bază necesare verificării și înțelegerii noțiunilor teoretice. O excepție ar putea-o face laboratorul de anatomie, unde studenții ar avea mai mult de profitat în sala de disecție decît în cea de curs.

În coordonatele pe care le sugerez, pregătirea teoretică s-ar baza, în primul rînd, pe studiul individual. Pentru aceasta însă ar trebui ca studentul să i se asigure suficient timp liber, iar cursurile de la catedră să fie reduse la maximum, urmînd ca profesorul sau conferențiarul să dea numai directive generale și indicații, modul de comunicare integrată a cunoștințelor teoretice de unele discipline trebuind să-și constituie tratatul. Unul din deciziile mele de la Universitatea din Cluj născu compendiiile telegreșilor științifice. Compendiile rezumate, științifice luate la cursuri didactice nu pot fi asimilate decît prin învățarea pe dinadîr deacelea este constituie de la început, în cel mai bun caz, o prezentare sintetică și sistematizată a unei sume de noțiuni fundamentale, care toate trebuie să facă parte neapărat din bagajul de cunoștințe al studentului. Primind astfel de-a gata adevărate „pilule științifice”, studentul se mulțumește să le memoreze, renunțînd implicit la opera de prelucrare și de sinteză cerebrală. Iată de ce ele îndeamnă la lene intelectuală.

Lucrările practice trebuie să fie într-adevăr practice pentru a se putea folosi judicios și la maximum timpul consacrat lor. Dar pregătirea teoretică a acestor lucrări trebuie făcută tot prin studiu individual, în atara orolor consacrate practicii. Asistenții și chemați să controleze activitatea practică efectivă, să dea îndrumări

Emonoi ENGHEL
secretarul Comitetului
pentru cultură și artă
al regiunii Crișana

teatre

- Teatrul de operă și balet: **BOEMA** — 19,30.
- Teatrul de stat de operetă: **PRINȚESA CIRCULUI** — 19,30.
- Teatrul National „I. L. Caragiale” (sala Comedia): **DIN JALE SE INTRU-PEAZĂ ELECTRA** — 19, (sala Studio); **CASTILIANA** — 19,30, **TARTUFFE** — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Ed. Schitu Măgureanu nr. 1): **MOARTEA LUI DANTON** — 19,30, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): **FII CUMINTE, CRISTOFOR!** — 19,30.
- Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): **O NOAPTE FURTUNOASĂ** — 19,30, (sala Studio): **SONET PENTRU O PĂPUȘĂ** — 20.
- Teatrul „Barbu Delavrancea”: **INELUL LUI JUPITER** — 20, (la Sala Palatului): **TURCAREȚ** — 19,30.
- Teatrul Mic: **RICHARD AL II-LEA** — 19,30.
- Teatrul „Ion Creangă”: **SINZIANA ȘI PEPELEA** — 19,30.
- Studiul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale”: **ROMULUS CEL MARE** — 20.
- Teatrul „Tăndărică” (sala din Calea Victoriei): **PĂCALĂ** — 17, (sala Palatului pionierilor): **TIGRISORUL PETRE** — 17.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): **PARADA REVISTEI** — 19,30, (sala Victoria): **COLORII MUSIC-HALL** — 19,30.
- Ansamblu artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor: **CU PICIOARELE PE PĂMÎNT** — 20.
- Cercul de stat: **CAVALCADA CURAJULUI** — 19,30.

tv

- 18,00 — Pentru cei mici: Ecranul cu păpuși „Isprăvile lui Perurimă”. Prezentă Teatrul de marionete din Arad.
- 18,25 — Pentru tineretul școlar: La șase pasi de o excursie. Emisiune concurs pentru pionieri și școlari.
- 19,00 — Televizorul de seară: Agenda economică.
- 19,27 — Buletin meteorologic.
- 19,30 — Anchetă TV.
- 20,00 — Telespectacole. Din cuprins: Arta Nilului (II); Pilotaj. André Maurois, Porto.
- 21,00 — Film serial: „Sfîntul”.
- 21,50 — Interpreti de seamă ai scenelor noastre lirice.
- 22,05 — „Scioica” — producție a studiului cinematografic „Al. Sahia”.
- 22,15 — Concursul de muzică ușoară al Eurovizionii (Viena — 1967). Înregistrare din transmisiune.
- 23,15 — Telesport.
- 23,30 — Televizorul de noapte.
- 23,40 — Închiderea emisiunii.

CĂRȚI EXPEDIAȚE LA DOMICILIU PRIN COLET POȘTAL

Librăria „Cartea prin poștă” din București, Calea Șerban Vodă nr. 43, raionul N. Bălcescu, expediază, la cerere, cărți din diferite domenii de specialitate la domiciliu. Scriind acestui librăriu, se pot reține, de asemenea, cărți în curs de apariție. Librăria deservete solicitanții de la orășe.

Expoziție de artă plastică

IASI (corespondentul „Științei”) — În sala „Victoria” din Iasi s-a deschis o expoziție de artă plastică. La realizarea ei au participat cu circa 60 lucrări recent realizate pictorii Dan Hatmanu, Petru Hirtopescu și Ion Petrovici.

Animatorul cultural

Drumurile m-au purtat în comuna Tămășada, raionul Criș, al cărui nume îmi era asociat cu existența unui turn ce străjuia de secole așezarea. Voiam să-l văd și să știu adevărat. Am cerut relatări cîtorva localnici. Bădăcînu din uneri cu modestie, înducîndu-mi pe cineva din localitate, precizau: „Știe tot despre ce întrebăm!”

Un țărăn m-a condus la adresa indicată. Am ascultat aproape două ceasuri o veritabilă prelegere în care istoria, geografia, lingvistica și alte discipline își dădeau mîna spre a ridica vălul uitării de pe acest vestigiu al trecutului. Rînd pe rînd, calda evocare mi-a trecut prin față pe cei care au construit și apărut fortificații, misterioase legende medievale și-au deslășit tîlcurile reale; am aflat cine a botizat localitatea, evoluția ei social-istorică. Dar nu numai atât; prezentarea unor ipoteze a căror verificare era în curs demonștră continuarea unei asidue cercetări.

„Povestea” aceasta — sinteză de documentare — bilanțul unei vieți de studiu, o ascultăm din gura unei învățătoare în pragul pensionării. Puținele clipe libere le-i dedicase — cu pasiune — cunoașterii locurilor unde și-a făcut apostolatul și împărțea cu înflăcărare tot ce aflase.

Îmi povestea un prieten că ascultase o conferință foarte frumoasă ținută de un specialist. I s-a adresat vorbitorului spre a-i cere lămuriri în studiul unei epoci. S-a dus în vizită la respectivul. Avea o bogăție de documente: fișe, microfîme, tăieturi din presa, fotografii rînduite sistematic. Le-a așezat pe birou în fața sa, le-a frunzărit ca să mărească apetitul interlocutorului, apoi i-a spus o scurtă, foarte scurtă poveste — despre un cercetător care chehătuiește mulți bani pentru documentarea sa. Cînd prietenul meu a întins mîna să ia ceva de pe masă, un gest sigur a îndepărtat teancul de hîrtii care au reîntors cîmîșii în serare. A încercat să explice că mîna de a publica, eî pur și simplu cu a astîmpăra o curiozitate. Zădărnici! În aceste cazuri, refuzîndu-li-se validarea publică, cunoștințele rămîn niște simple date statistice, fără nici o valoare practică, care nu mai pot conferi posesorului lor prestigiu și autoritatea veritabilului animator cultural.

A sosit un conferențiar de la centru. Orașul de provincie fremătă: telefoane, intervenții pentru o invitație, un loc. Sala plină pînă la refuz. E în această animație o sete de noi, chiar de spectacol. Dar vorbitorul nu e spectaculos. Se interesează de componența sălii. E sobru, se exprimă simplu, clar, face apel din cînd în cînd la text, la mijloace obișnuite ale bunului simț pentru înțelegerea temei. Nu obișneste auditoriul cu termenii tehnici, iar cînd e absolută nevoie de ei, îi dublează cu expresii familiare. Modest, fără ostentație, explicațiile, raționamentele, faptele expuse devin un bun al sutelor de spectatori.

A venit alt vorbitor. Declară din capul locului că va vorbi la sugestiile sălii... Publicul e avid. Se pun întrebări: multe, diferite, cu un grad mai mic sau mai mare de dificultate. Improvizatorul la poartă. Pune coatele pe pupă, într-o atitudine de negli-

jență relaxare. Se ascultă pe sine. Urmează efecte spectaculare. Dar vestetele anevoie printr-o problemă. Și cuvintele se preling încet, dar sigur, printre scuturile scenei. Iată cum improvizația pe marginea unui subiect evasi-necunoscut, jonglarea spectaculoasă cu vorbe care nu spun nimic, vidul de idei conduc în modul cel mai sigur la compromiterea unei misiuni culturale de mare răspundere: răspunderea cunoștințelor culturale în masă.

Desprijind din Goethe câteva cuvinte a căror actualitate m-a frapat: „Între gînd și înfăptuirea lui este o cale lungă. Este ușor să-ți faci planuri. Mai greu lucru este să muncești așa cum îți-ai făcut planul!”

Am reîntîlnit un director de cîmîn cultural pe nume Vasile Gligor după cîțiva ani. Este timp se mutase în comuna Chier, raionul Ineu. Venise spre locul de băstinaș. În vechea comună avusese o prodigioasă activitate artistică. L-am întrebat dacă mai condamnă. Mi-a întins un album: imagini și noul său succes. Fotografii, tăieturi din ziare, diplome, scrisori, aștean o muncă sustinută. Mi-a reținut atenția o scrisoare. Un fost „discuțipol” al orchestrei cîmînului cultural mulțumea în cuvinte simple, sincere, tovarășului director pentru că „l-a învățat să cînte” și-l asigurase că-și continuă „cariera de artist amator” în uzina în care muncește. Și nu este singura scrisoare de acest fel.

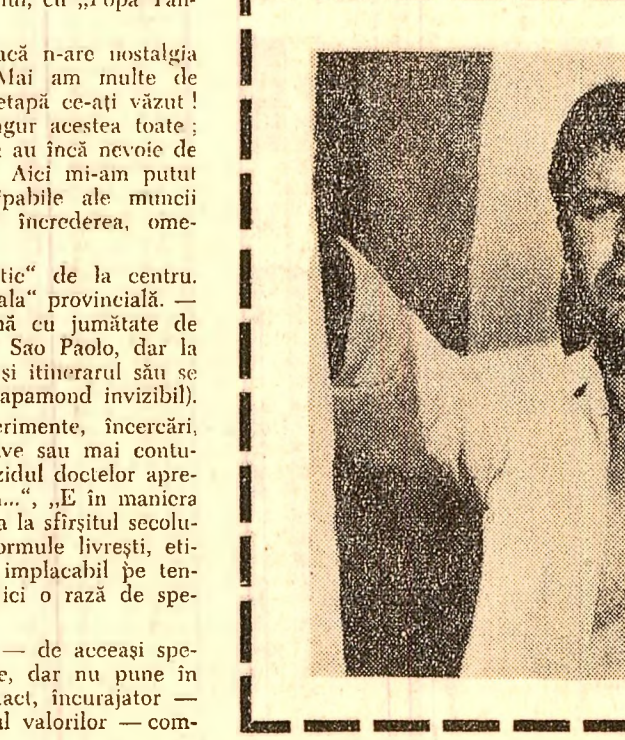
M-am oprit într-un sat de munte răspîndit pe zeci de kilometri pătrați (Tusa, Simleu, Sîmbet). Casele răslețite — „vecinii” nu se văd cu zălele. O dată pe săptămîna, duminea — tot satul se adună în „centru”. Centru — o școală cochetă, un cîmîn cultural curat ca o farmacie, cu draperii, scaune, tablouri, flori — o ambianță de o decență elegantă. Învățătorul, director al cîmînului cultural, mi-a povestit că venise de la șes cu patru ani în urmă. S-a izbit la început de unele manifestări de obscurantism, de atitudini refractare. N-a fost ușor: școala nouă, cîmîn nou, flori. Se-măna, în strădania lui, cu „Popa Tandra” al lui Slavici.

L-am întrebat dacă n-are nostalgia gesurilor natale. „Mai am multe de realizat. E abia o etapă ce-ai văzut! Nu le-am făcut singur acestea toate; cu ajutorul lor. Mai au încă nevoie de mine. Și eu de el. Aici mi-am putut culege roadele palpabile ale muncii mele — respectul și încrederea, omnia!”

A venit un „critic” de la centru. Nu-i place „închezala” provincială. „Aci rămăs în urmă cu jumătate de secol. Să vedeti la Sao Paolo, dar la Venetia, dar la...” (și întinerul său se profîlează pe un mapamond invizibil).

I se arată experimente, încercări, căutări — mai firave sau mai conturate. Se lovește de zidul doctelor aprecieri: „Seamănă cu...”, „E în maniera lui...”, „Așa se făcea la sfîrșitul secolului trecut în...”. Formule livresci, etichete-tip se lipeșc implacabil pe tendințele afirmate. Nici o rază de speranță.

A sosit un altul — de aceeași specialitate. Știe multe, dar nu pune în vizită. Atenți, cu tact, încercînd să fără a pierde simțul valorilor — com-

cinema

- **RĂZBOI ȘI PACE** — film pentru ecran panoramic (seria a II-a) — PATRIA (completează Petrol — cinemascop) — 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15.
- **ROBII: REPUBLICA** — 9; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21,15. **CAPITOL** — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21. **MODERN** — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21 (la toate completează Legendă cîciocilor).
- **RIO CONCHOS** — cinemascop: BUCUREȘTI — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. **LUCEAFĂRUL** — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21. **TOMIS** — 8,45; 11,15; 13,45; 20,45. **MELODIA** — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21 (la toate completează Legendă cîciocilor).
- **SINGURĂȚATA ALEGRĂTORULUI DE CURSĂ LUNGĂ** — 9; 11,45. **TOM JONES** — 14,45; 17,45; 20,45. **CENTRAL**.
- **INAMICUL PUBLIC NR. 1** — 10; 12; 14. **YADVA VESELE** — 16,30; 18,45; **NEBUNII FEMEIEȘTI** — 21. **CINEMATICA**.
- **BUMERANGUL** — cinemascop: FESTIVAL (completează Petrol) — 9,15; 11,30; 14,45; 16,45; 21. **GRIVITA** (completează Șase mii de ani) — 9,30; 12; 14,45; 18; 20,30.
- **CAVALERUL FĂRĂ ZALE: UNION** (completează Zece minute în lumea futurului) — 15,30; 18; 20,30.
- **DACIA** — cinemascop: LUMINA — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. **MORIARTI** — 9,45; 12,15; 14,45; 17,30; 20. **PROGRESUL** — 11; 13,30; 18; 20,30. **COTROCENII** — 15,15; 18; 20,45. **FLAMURA** — 9,30; 12,30.
- **PROGRAM PENTRU COPII: DOINA** — 9; 10. ● **SECRETUL CIFRULUI: DOINA** — 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45.
- **LĂCĂ CONȚRA DRĂGOSTEI: GIULEȘTI** (completează Despre noi) — 15,30; 18; 20,30.
- **CĂSĂTORIE ÎN STIL ITALIAN** — AURORA (completează Pălăvă) — 9,15; 13,30; 15,45. **RUZESTI** (completează Pe urmele lui 1907) — 15,30; 18,15; 20,45.
- **DRUMĂȚATA DEVERME: AURORA** (completează Pălăvă) — 12,15; 20,20.
- **PERSPECTIVA ÎN PICTURA — DE LA ATOM LA CRISTAL — MĂNUȘA — HRĂREȚUL — HATMED — ADAM ȘI EVA: TIMPURI NOI** — 9-21 în continuare.
- **IMPĂRĂTURI CIOC DE STURZ ȘI JUANA GALLO: DACIA** (completează Rîmuri și imagini) — 9-19,30 în continuare.
- **ÎN FAȚA DE RĂZBOI: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE** (completează Împăratul) — 14; 18; 20. **VIITORUL** (completează Românești aspre) — 15,30; 18; 20,30.
- **SCĂRĂ CURAJULUI: EXCELSIOR** (completează Nicolae Labiș) — 9,45; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,45. **FLAMURA** (completează Petrol) — 16; 18,15; 20,30.
- **OMUL CARE L-A UCIS PE LIBERTY VALLANCE: BUCEGI** — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. **ARTEȘII** — 11,15; 13,30; 15,45; 18,30; 20,45.
- **NUME STRĂIN: GLORIA** (completează Legendă cîciocilor) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30. **FEROVIAR** — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- **UN FILM CU O FĂTĂ FEROCĂTOARE: UNTRIA** (completează Orient științific nr. 1) — 11; 13,30; 18; 20,30.
- **SARMANI FLĂCĂ: TOMIS** (completează Pălăvă) — 16,15; 18,30.
- **INSPECTORUL DE POLITIE: FLOREASCA** (completează Pe urmele lui 1907) — 9; 11,30; 14; 16,15; 18,15.
- **TREIZECI ȘI TREI: FLOREASCA** (completează Pe urmele lui 1907) — 18,30; 20,45.
- **MONDO CANE** (ambele serii): **VITAN** — 15,30; 19.
- **NU SÎNT DEMN DE TINE: MOȘIOR** — 15,30; 18; 20,30.
- **APELUL** — cinemascop: **MUNCA** — 16; 18,15; 20,30.
- **ACEI OAMENI MINUNATI ÎN MASINILE LOR ZBURĂTOARE** — cinemascop: **POPULAR** — 10,20; 15; 17,45; 20,30.
- **IMPĂRĂTURI CIOC DE STURZ: FLĂCĂRA** (completează Campionii Europei) — 15,30; 18; 20,30.
- **WEEK-END LA ZUDCOOTE** — cinemascop: **COLENTINA** — 15,30; 17,45; 20.
- **DRĂGĂ BRIGIȚTE: CRÎNGĂȘI** (completează Umbra) — 15,15; 18; 20,30.
- **RIDEM CU STAN ȘI BRAN: FERENTARI** (completează Poveste pe un metru pătrat) — 15,30; 18; 20,30.
- **OGLINDA CU DOUA FETE: PACEA** (completează Hergelețele pămîntului) — 11; 15,30; 18; 20,30.
- **THERESE DESQUEYROUX: RAHOVA** — 15,30; 18; 20,30.
- **BĂȚĂLE PENTRU SANHAI: LIRA** — 15,30; 18; 20,30.
- **LÂNDĂRMUL DIN SAINT-TROPEZ** — cinemascop: **VOLGA** (completează Nienae Iahsi) — 8,30; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20,47. **DRUMUL SĂRII** (completează Orient științific nr. 1) — 11; 13,30; 18; 20,30.
- **DILIGENȚA: COSMOS** — 10; 12.
- **INȚERE DOI: COSMOS** (completează Expoziția „Dezvoltarea științei în România”) — 17; 19.

concerte

Filarmonica de Stat „George Enescu” prezintă astăzi seară, sub bagheta lui Constantin Bobescu, un concert simfonic. Programul cuprinde: Trei schite simfonice de Constantin Bobescu; Concertul pentru pian și orchestră nr. 2 de Liszt. Solist: Alexandru Demetrescu; Simfonia a III-a de Brahms. Concertul are loc în sala Ateneului Republicii Socialiste România.

ÎN PREMIERĂ PE ECRANE

„MOMENTUL ADEVĂRULUI”

Săptămîna viitoare va fi prezentat în premieră, la cinematografele Patria și Festival, filmul în culori „Momentul adevărului”. Este o coproducție italo-spaniolă, în regia lui Francesco Rosi, nume cunoscut în crema din urmă datorită unor producții inspirate și din realitățile actuale. Cineastul, născut la Neapole, în 1922, a lucrat mai întîi ca asistent al lui Luchino Visconti. Mai tîrziu a colaborat și cu Antonioni, cu Luciano Emmer și Vittorio Gassman, realizînd o serie de producții valoroase. Producțiile sale, între care filmul „Cu mîinile pe oras”, distins cu Marele premiu la Veneția, au atras atenția criticii și a cinefililor prin acuitatea observațiilor asupra vieții sociale contemporane.

În „Momentul adevărului” Francesco Rosi își propune să dezvăluie adevărata existență a tîrătorilor. În rolul principal apare Miguel Mateo Miguelin, un tîrător spaniol cu faimă. Alți interpreți: Jose Gomez Sevilla, Pedro Basauri Pedrucho, Linda Christlan.

EREDITATEA iese din sfera fatalității!

GENETICA va contribui la perfecționarea speciei umane!

O întrebare veche de cînd omenirea: Cum se face că descendenții se aseamănă cu ascendenții, fiind totuși diferiți de ei? Care sînt mecanismele secrete ale naturii ce acționează?

Cu un secol în urmă, Gregor Mendel a dedus, prin observații migăloase, continuate de-a lungul multor ani, legile eredității. Dar prin aceasta el a dat doar un răspuns parțial acestor întrebări. Mai rămînea să se descopere și „purătorii” caracterelor ereditare: cromozomii, gene, acizii nucleici scoși la iveală abia în ultimele decenii.

Astăzi, genetica își continuă evoluția ei înedită și spectaculoasă, urmînd să elucideze structura, funcțiile și compoziția materialului ereditar, modul de transmitere a informației ereditare. Deși limitate, rezultatele deschid încă de pe acum perspective de neînțeles, în special privind modificarea — în sensul dorit de om — a mesajului ereditar.

Din multitudinea problemelor abordate azi în laboratoarele de genetică, ne-am oprit asupra citorva, solicitînd unor renumiți savanți, geneticieni de prestigiu pe plan internațional, să ne prezinte unele aspecte actuale, mai interesante, ale acestor cercetări.

Prof. Arne MÜNTZING — Lund (Suedia)

Alfabetul genetic dezleagă tainele...

Una dintre trăsăturile caracteristice actualei evoluții a geneticii este împlinirea ei strînsă cu biochimia, fizica, microbiologia — în scopul cunoașterii directe și cit mai aprofundate a genelor. S-a dovedit că materialul din care sînt constituite genele este reprezentat de acizii nucleici.

Natura deosebită dintre felurile acizii nucleici este astăzi destul de bine cunoscută, aici s-a ajuns la detectarea unui adevărat „cod” sau „alfabet” genetic — unul singur pentru toate speciile — alcătuit în principal din patru „litere” chimice (acestea deosebindu-se între ele prin numărul și dispoziția elementelor constitutive).

Cea mai importantă funcție a genelor este dirijarea și controlul procesului de formare a oricărui organism, compuse din aminoacizi. Există aproximativ douăzeci de feluri de aminoacizi, dispuși în proteine în configurații ereditare liniară precisă, „dictată” cu rigurozitate, de fiecare dată, de succesiunea a trei litere din alfabetul genetic din cromozomii.

Se pare că odată înșușit temeinic, acest cod care desigur mai prezintă încă multe aspecte nemișurate, odată cu dezvoltarea științei și explicite și să intervină, „corectînd” cit se poate de eficient, unele imperfecțiuni ale naturii. Ca urmare a unor asemenea cercetări, s-ar putea chiar ca în viitor omul să determine și să dirijeze schimbările dorite în constituția ereditară: întii, desigur, la microorganisme, iar mai târziu, poate și la plantele și animalele superioare, inclusiv omul.

În 1956, colegul meu, profesorul Levan, și colaboratorul său Tjio, au demonstrat că oamenii au în celulele lor 46 de cromozomi și nu 48, cum s-a crezut mai înainte. După această descoperire și după perfecționări importante ale tehnicii de investigație s-a dezvoltat cu repeziune un nou domeniu al cercetărilor — elio-genetica umană, care studiază stările anormale cauzate de deviații de la numărul (structura) normală a fondului cromozomial uman.

Primum caz de acest fel a fost fenomenul asemănător „idiotilor mongoloid”, indivizii posesorii în celulele lor în loc de 46 de cromozomi — 47.

Aceasta este doar una dintre direcțiile cele mai interesante și mai importante spre care sînt dirijate astăzi în cea mai mare măsură atenția și eforturile geneticienilor, dornici să stăpînească cit mai complet și mai rapid mecanismele care întine ale acestui complicat și fragil mecanism vital — ereditatea.

Prof. Boris EPHRUSSI — Cleveland (S. U. A.)

Mecanismele genetice din celulă explică boala cancerosă

Fină nu de mult se considera că acidul desoxiribonucleic (ADN) — purtătorul materialului ereditativ — poate fi găsit numai în cromozomii nucleolelor celulare, structurat într-un număr enorm de unități diferite — genele. Astfel, se vorbea pe bună dreptate de existența unui singur sistem ereditar, cel cromozomial, care explica, în cele mai multe cazuri, deosebirile ce apar între indivizii de aceeași specie, prin modificări petrecute la nivelul genelor.

Unele cercetări recente ale noastre ne-au permis totuși să constatăm și anumite excepții de la această regulă generală: deosebiri ereditare ce nu par a fi determinate și explicate de gene cromozomiale. Am descoperit și studiat o specie de microorganisme (o anumită drojdie) care, în anumite condiții, crește mult mai lent decît normal, odată dobîndită, această creștere modificată a devenit ereditară, dar cauza ei nu a putut fi descoperită în genele cromozomiale. După toate aparențele, înclinăm să credem că sursa acestei transformări pare să fie mai degrabă mitocondriile, minusculele formațiuni din celule care furnizează acestora energia necesară. De altfel, rezultate obținute ulterior confirmă această concluzie a noastră: dovedind că mitocondriile conțin ca și cromozomii acid desoxiribonucleic. Aceasta ne îndreptățește să vorbim cu certitudine despre existența unui al doilea sistem ereditar — necromozomial și anume mitocondrial.

Descoperirea are o considerabilă însemnătate și pentru soluționarea unor cerințe științifice și practice importante.

Încă cu multă ani în urmă, savantul german Otto Warburg a susținut că procesul de cancerizare a unor celule s-ar datorita alterării respirației acestora. Or, tocmai mitocondriile reprezintă factorii responsabili în cea mai mare măsură pentru respirația celulară. Astfel că, în

prezent, mulți biologi, între care mai numărăm și eu, sîntem de părere că apariția celulelor cancerose se datorează destrămării acelor mecanisme genetice din celulă cu ajutorul cărora ea își controlează în mod obișnuit propria ei activitate complexă.

Savanții francezi Jacob și Monod, distinși acum doi ani cu Premiul Nobel pentru cercetările lor din domeniul geneticii, au descoperit la bacterii gene cu funcții de reglare a activității celulare ceea ce întărește ideea potrivit căreia și celulele organismelor animale sînt dotate cu asemenea mecanisme reglatoare, ce le dirijează creșterea și dezvoltarea normală și a căror dereglare poate conduce la creșteri neînfrînate de celule cancerose.

Deocamdată, cele mai multe dintre cunoștințele și datele cu privire la mecanismele reglatoare genetice provin din studii și experiențe asupra bacteriilor. Totuși, s-a pus la punct de curînd o tehnică care permite efectuarea de studii similare și asupra proceselor de reglare din celulele mamiferelor. Mă refer la fenomenul de „hibridizare a celulelor somatice” — împreunarea de celule provenite din diverse tesuturi ale organismului care nu iau parte la reproducerea soiului — prezentîndu-se posibilități noi în ceea ce privește studiul genetic al celulelor de mamifer.

Aceste investigații și experiențe reprezintă doar primii pași în direcția cunoașterii cit mai complete și adîncite a complexității mecanismelor celulare la mamifere. Rezultatele obținute ne fac să sperăm că nu peste multă vreme vom obține noi elemente prețioase privind căile prin care celulele organismului nostru își exercită autogîndirea și controlul care produc pierderea acestui control și, cine știe, poate chiar posibilități de preîntîmpinare a unor astfel de dereglări.

Dr. M. S. SWAMINATHAN — New Delhi (India)

Schimbarea eredității plantelor — o soluție a problemei alimentare

Pentru noi, indieni, progresul geneticii capătă o însemnătate sporită, carecum particulară, deoarece aceasta ne permite să dezvoltăm una dintre problemele de cea mai mare însemnătate pentru evoluția noastră economică.

În regiunile tropicale și subtropicale ale țării, desigur, există și o foamete endemică. Unii dintre factorii care contribuie la perpetuarea acestei situații îl constituie faptul că plantele agricole cultivate în aceste zone ale Indiei nu sînt în stare să valorifice din plin condițiile naturale favorabile. Orzeul, de pildă, dă numai 1,1 tone la hectar, ceea ce este destul de puțin, de vînd fiind în principal sîntul care se cultivă — cu pașii înalt, subțire, supus foarte ușor căderii, cu frunze multe, cele superioare umbrînd pe cele de jos și împiedicînd fotosinteza.

Cunoștințele actuale de genetică ne permit însă să nu ne mai împăcăm cu soarta și să nu acceptăm planta așa cum ne-a furnizat-o natura. Pentru remedierea acestei situații facem astăzi apel în mod frecvent la metodele și rezultatele geneticii pentru a îmbunătăți unele dintre „varietați” actuale de genetică ne permit însă să nu ne mai împăcăm cu soarta și să nu acceptăm planta așa cum ne-a furnizat-o natura.

Pentru remedierea acestei situații facem astăzi apel în mod frecvent la metodele și rezultatele geneticii pentru a îmbunătăți unele dintre „varietați” actuale de genetică ne permit însă să nu ne mai împăcăm cu soarta și să nu acceptăm planta așa cum ne-a furnizat-o natura.

În activitatea lor de ameliorare a plantelor de cultură, geneticienii indieni utilizează o sursă largă de rațional și substanțe chimice, cu altă torul cărora se induc în cromozomii plantelor de experiență mutații favorabile ale genelor, care, o dată fixate, se transmit apoi ereditar. Pe această cale au fost eliminate, într-un timp relativ scurt, anumite deficiente prezente la unele soiuri de grâu (de pildă, culoarea roșie a semintelor, a putuși și schimbata în alb), iar alte alele neavante (fără „mustăți”) s-au îndus arștelor, în vederea protecției lor de atacul pășărilor. Mutații importante s-au realizat pe cale chimică și la unele plante furajere din regiunile muntoase: sub acțiunea colchici-

nel, de exemplu, la trifolul alexandrinului — a dublat numărul de cromozomi și plantele au devenit mai rezistente la ger, ceea ce este deosebit de important pentru ținerea aspre, cînd năvălirile devin rare și extrem de căutate. Dar preocupările geneticienilor includ nu numai cercetări vizînd sporirea cantitativă a producției agricole, ci și îmbunătățirea din punct de vedere calitativ, cum este creșterea conținutului de proteine în produsele agricole. În multe cazuri, culturile noastre prezintă serioase deficiențe din acest punct de vedere. De aceea, unul dintre obiectivele studiilor noastre se referă la creșterea unor soiuri de cereale și legume, care să aibă un conținut bogat de aminoacizi, elementele constitutive ale proteinelor. Pentru început, prin intermediul s-au și obținut mutante de grâu și orz care au cu 30-40% sută mai multe proteine decît soiurile inițiale.

Cercetările de genetică înaintază rapid, adăugînd, firește, alături de alte metode, o nouă dimensiune potențialului de produse a agriculturii indiene.

Prof. univ. D. KLEIN — Geneva (Elveția)

Genetica va preîntîmpina bolile incurabile?

Caracterul spectaculos al cercetărilor și rezultatelor geneticii iese cu pregnanță la iveală mai ales cînd se referă la adîncirea cunoașterii fenomenelor ereditare la om — etapa cea mai complexă și cea mai dificilă din știința biologică clarificată din întreaga serie — biologică. Darwin a arătat că, datorită selecției naturale, au șanse de a supraviețui numai acele specii care se adaptează mai bine condițiilor naturale. Fără a nega valoarea reală a acțiunii acestui factor natural — în supraabundența și în populațiile animalelor, trebuie să remarcăm totuși că, în ceea ce-l privește pe om, civilizația modernă a determinat nu o sporire, ci o reducere a forței ei. Prin realizările și sporirea neîntreruptă a eficientei medicinelor, societatea modernă contribuie la supraviețuirea unui număr din oameni suferinzi de anumite deficiențe, care nu mai sînt lipsă pradă crudel și neînduplecată naturii (orbi, surdo-muți, debili mentali etc.).

Există însă astăzi, afecțiuni și maladii ereditare (cum sînt „buză de iepure”, „gura de lup” etc.) pe care, de mai multe decenii, medicii le vindecă și procrează normal? Se contribuie astfel la difuzarea, la sîmul populației, a genelor anormale, vinovate de bolile respective?

Răspunsurile pe care le dă genetică unor astfel de întrebări sînt liniștitoare. Se posedă, în momentul de față, indicii certe privind tendințele de neîndoielnic ameliorare a constituției genetice a unor vaste populații din lume. Un fenomen interesant a putut fi observat de pildă, în regiunile mediteraneene și în Africa tropicală, unde restringerea unei boli ereditare merge mîna în mîna cu acțiunea de eradicare a „malariai”. Pînă nu de mult, se credea că malarie afectează doar rezistența fizică a omului. Dar unele cercetări efectuate recent indică influențarea în egală măsură și a potențialului genetic: există, de pildă, un mecanism de strînsă interdependență între malarie și o anumită boală sanguină ereditară, care se caracterizează prin forma de coasă pe care o iau globulele roșii (anemia cu „celule falcoformate”).

Avem motive temeinice să presupunem că există și alte mecanisme asemănătoare care au un rol important în protejarea noastră față de anumite boli înfecțioase. Unele din aceste mecanisme sînt legate — într-un proces foarte complex — de grupele sanguine. S-a observat de exemplu, că persoane din grupa sanguină 0 (zero) prezintă o anumită predispoziție pentru ulcerul duodenal, în timp ce cei din grupa A mai ales pentru cancerul gastric etc.

Deoarece, după cum am arătat, unele afecțiuni ereditare, ca urmare a progresului medicinelor, ar putea să se prolifereze, trebuie totuși, conform vechiului dicton „mai bine să previi, decît să vindec”, să împiedicăm apariția lor. Se poate presupune deci o creștere considerabilă a însemnătății contribuției medicului genetician în viitor, pentru a preîntîmpina riscul de reapariție a acestor boli ereditare, maladii considerate pînă nu de mult, în totalitatea lor, incurabile, fatale.

Unul dintre mijloacele aflate la dispoziția medicului din această specialitate este stăruirea genetică, dat în special părinților, care au de acum un copil atins de asemenea afecțiuni, pentru a preîntîmpina riscul de reapariție a acestor tulburări la cel de-al doilea copil.

Ar trebui, de asemenea, acceptat și încurajat obiceiul consuliților prenuptiale pentru evitarea pe cît posibil a căsătoriilor consanguine din care pot rezulta descendenți anormali. Sotocim că medicul genetician, fără a uita nici o clipă normele eticii medicale, îi revine și rolul deosebit de important în fondarea fericii omului și familiei sale.

ODICTATURĂ MILITARĂ PE UN VULCAN DE SĂRĂCIE

Cășitorul care seoseste la Bangkok rămîne surprins. Îl învîlăie o căldură grea, un aer umed. Capitala Tailandei, imensă, se întinde pe 30 de km și are 3 milioane de locuitori. E plină de viață și culoare. Orasul este presărat de mari periferii acustice.

În capitala thailandeză, turismul începe în zorii zilei, dar merită să te ostenești să te devesezi. La ora 7 dimineața temperatura se ridică deja la 30 de grade și, peste două ore, soarele prea puternic distruge culorile. Străbătînd bruma albstrălucitoare a solului, lumina acoperisurilor roșietice, se agită de coarnele de aur ale pagodelor și fixează pe ape reflexe demne de un pictor impresionist.

Fluviul Menam este artera principală a Bangkokului; pe apele lui se pot vedea de la stînga ambarcațiuni cu automobilele circulă pe străzile orasului. Locuitorul care reușește să-și construiască bordoul de paie pe un mal rezolvă problema de a avea o casă și a canalizării. Ne cuturăm gîndindu-ne ce ar dezvălui o analiză a apei gîbul și stătute pe care ne vizitează. Cîntărea pînă la jumătatea corpului în acest mediu infectos, familii întregi se spală; unii își spală dinții cu degetul sau cu o periuță și cîntărea transportă scuipatul lor pînă la ulciurii vecinei, care la apă pentru masa de dimineață.

De pe scările de lemn ale celor două case a direct în fluviu, copilul, bronzat strolind de apă se agită de sampanele cu motor care trec încet, îngreunată de încălțura pe care o transportă în sac, cu cereale, nucă de cocos sau lemn de tek. La probele bărilor se pot vedea dragoni, demoni sau serpi năuși cu șapte capete, cu maxilarele vopsite în alb și gurile în verde.

Oameni care se nasc și mor în barcă

Ținerile thailandeze sînt înfrînșurate femininități. Trebuie să le vezi întînd pînă la talie în apa fluviului, cu părul lor lîns și negru care atînge aproape apa, pieptul înșușit și nepărsare, cu capul plecat pe umăr. Și cînd le din apă ude, cu o pudicită plină de înșimănare, după ce s-au spălat fără să dezvăleie nimic din corpul lor, sarongul multicolor lipit de piele sculptează formele unor antice frumuseți grecești. În piciorii, în partea din spate a sâmburilor, lor, visajele se lasă pe vîșle cu toată greutatea corpurilor lor sinuoase, apoi se ridică din nou, scot vîșle din apă și o afumidă iar, potrivit unui ritm marcat de piciorulelor lor goale balansîndu-se. De departe, s-ar spune că aceste ființe serice pîșesc pe apă. Și, după ce au trecut, descoperi, agățat de spatele lor, un copil adormit. O mare parte a populației își petrece viața în barcă. În mijloc unei ambarcațiuni, o încăperie acoperită cu rogojini servodina drept magazină. Gospedina face bucătăria în partea din spate a vîșlei. Locuitorii bărilor, conștienți cu ambarcațiunii, se nasc și mor pe bordul ei, sub un cer albastru-verzui. La marginea bărilor se strîștește patria. Oamenii își iubește barca și nu încearcă să-și lărgească existența; dar ar putea oare s-o facă? Numai o împrejurare extraordinară și o mare rezistență să coboară pe uscat. Adevărații comis-volejari ai apei, ei nu cunosc locurile și satele care nu sînt scîldate de fluviu, și își cîștigă existența achiziționînd mărfuri și vânzîndu-le sau europene pe produsele locale.

Tailandezul este destul de frumos; vîșlii lui face oarecum înșușit și musculos. Este, de asemenea, un om prietenos și plăcut; vecinii lui, indieni și vietnamezi, vă vor spune că acesta se explică prin faptul că thailandezii nu a fost niciodată colonizat.

Totuși, influența britanică și franceză vine încă simțită în fațadele victoriene ale bărilor, în vechile locuințe din lemn, în „stil colonial”. Acestea trupelor guvernamentale este practic ineficient, deoarece căile de comunicație sînt de fapt absente din această regiune, fiind înlocuite de simple poteci sau drumuri de care.

Dacă nu numai în nord-est ci și în întreaga țară agricultura se zbate într-o criză permanentă, pricinuită de particularitățile repartiției proprietății agricole. Țăranii fără nămint și cei care posedă un petec de pămînt sînt nevoiți să lucreze pentru moșierii. În această categorie intră trei sferturi dintre țăranii thailandezi. Ziarul „Bangkok

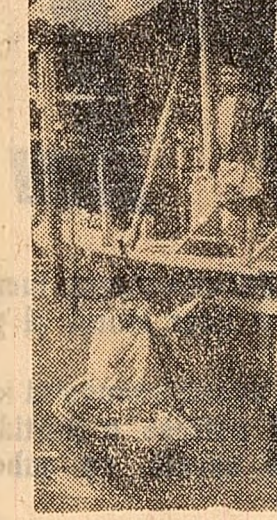
vră abilită, prezentată ca o garanție de stabilitate politică, a dus în curînd la abdicarea regelui în favoarea nepotului său Anand Istoria va vorbi despre această lovitură de stat ca despre o revoluție într-un ceainic. Ea a fost organizată de aproximativ 100 de militari și civili. Cît despre populație, părerea ei nu a fost solicitată.

Guvernul vorbește despre democrație, dar în realitate constituie o dictatură militară așezată pe vulcanul pe care-l formează sărăcia extremă a țăranilor, animozitățile tribale și rivalitățile politico-militare. De altfel, forțele vîșle politice oficiale respectă regula jocului. În felul acesta ele au totul de cîștigat. Politică conduce propriile și băneli și birouri de import-export; armata are monopolurile ei, iar taxele pe care le percepe intră în casele ei de bani. Inuși să precizăm că marina și aviația au și ele avantajele lor. Altfel ar exista riscul unel... „revoluții”.

Ce se va întimpla cînd țăranii vor afla?

Conducătorii thailandezi se preocupă înainte de toate de dezvoltarea Bangkokului. Investițiile particulare

Post” a scris, cu cîva timp în urmă, „majoritatea țăranilor sînt solari și proleptarilor funciari. Ei lucrează în condiții înșimănătoare și trebuie să dea proprietarilor jumătate din recoltă”. Concentrarea pămînturilor în mîinile pro-

Pe malurile fluviului Menam, thailandezii învîță de mici și mînuie barca

și publice sînt destinate de preferință capitalei și împrejurimilor ei imediate. Aici sînt înșimănate uzine, iar industria construcțiilor ia amploare. Rezultatul este că, în mod potențial, țăranii thailandezi folosesc încă unelte de care se serveau strămoșii lor”.

Fortăreața a Pentagonului

Cele mai frumoase vitrine din oraș sînt acelea ale agențiilor de voiaj. Aici lucrează tineri vînzătoare foarte emancipate: poartă fuste strîmte, tocure de o înălțime amețitoare, sînt fardate discret și au unghile lucite cu roșu, ceea ce scoate și mai mult în evidență mîinile lor înguste și fragile. Sîntem departe de lumea plătitoare...

Seara, aceste domnișoare zgomotoase pot fi văzute luînd aerul în grădina hotelului „Erawan”, unde un Buda din stuc alb, luminat de proiectoare verzi, asistă la zbugușile motașilor din piscina în formă de inimă, în timp ce mormurul fluenținelor artizene fluorescente, deoarece căile de comunicație sînt de fapt absente din această regiune, fiind înlocuite de simple poteci sau drumuri de care.

Dacă nu numai în nord-est ci și în întreaga țară agricultura se zbate într-o criză permanentă, pricinuită de particularitățile repartiției proprietății agricole. Țăranii fără nămint și cei care posedă un petec de pămînt sînt nevoiți să lucreze pentru moșierii. În această categorie intră trei sferturi dintre țăranii thailandezi. Ziarul „Bangkok

holywoodene prezentate pe cele două canale ale televiziunii în limba tai.

„Ajutorul” american a adus Tailandei nu numai „Erawan”-uri. Din pricina poziției sale geografice, Bangkokul constituie o importantă răscruce strategică, indispensabilă pentru navigația aeriană. La Duom-Mang, ca și pe celelalte aeroporturi civile ale țării, mari zone sînt rezervate armatei americane a aerului. Pe măsură ce-și intensifică acțiunile militare în Vietnam, americanii tind să transforme Tailanda într-o veritabilă fortăreață în subordinea Pentagonului. O mare parte din avioanele care aruncă zilnic bombe asupra Vietnamului de nord și Laosului își lasă șborul de la bazele thailandeze Khorat, Ubon, Takhlî, Long Khai și altele. De curînd, au fost aduse la cucerire bazele americane din noua bază de la Utaipao, bombardierelor uriașe de tip B 52, care participă la agresiunea împotriva Vietnamului. Pe de altă parte, forțele americane din Tailanda au trecut, în 1956, de la 12 000 la 20 000 de oameni, în iulie 1966 au atins 30 000, iar în prezent au depășit festivalul de 40 000 de oameni.

Dansa-toarele

Ce belșug de pagode! Ce multime de monumente mari și mici, vechi și noi, înălțate rînduie s-a găsit un loc liber, fără nici o preocupare pentru perspectivă, de acoperșiri din faianță aurită și de peteți lucuți cu aur, de genii monstruoase, care pășesc porțile, de animale din gresie, de colonade...

Mă adresez unui bonz care își interrupe rugăciunea pentru a mă călăuzi. Mă conduce la o uriașă stațiune înșimănătoare pe Buda adormit. E culcat pe partea dreaptă, sustinîndu-și capul cu mîna. Stațiunea este construită din cărămizi de ceram, lucuți și împodobiți cu foi de aur și are o înălțime de 58 de metri.

Preoți, drapați în galben, citesc falmoase inscripții de pe statuie; femeile thailandeze care își doresc copiii se înșimănă rugăcîni pe capul zeului.

Niciieri în Asia budismul nu prosperă mai mult decît în Tailanda. Ținerii de familie bună fac de obicei un atîșugiu de călugăr și renunță pentru această perioadă, la rangul și demnitățile lor. Chiar și regele trebuie să se supună acestui obicei.

Dansatoarele sînt nu pot lipsi de nici o sărbătoare religioasă importantă. Fetele înzestrate pentru dans au o sansă de a scăpa de miserie. Asta lor le deschide porțile templor și teatrelor. Sînt așee foarte tinere și provin din toate mediile, de la orase și de la sate. Între 8 și 10 ani, începe școala de specialitate. Dansatoarele bătîrce, cu obrazul ridicat, cu privirea stînsă și cu degetele tepepe, le predau pe cele de coregrafia siamieză. Aceste dansuri religioase atrag numeroși spectatori, în special turiști. Nu te sara din admirație înțeleg fete asemănătoare zinele. În hainele lor aurite, violent-fardate, ele înșimănăză luptele milenare între Vichnu și zeii budisti. Ele sînt consacrate mîntuirii frumuseții, grației și dansului.

Din Tailanda, tara elefantului alb, am plecat cu imaginea dansatoarelor care asteaptă un print pentru a se transforma basmul cu zine în realitate.

Crearea a „ajutorului” american (886 de milioane de dolari cu înșimănare din 1946, sub formă de subsidii militare și economice), „Erawan” reprezintă culmea luxului. Oamenii de conflict sînt de fapt absente din această regiune, fiind înlocuite de simple poteci sau drumuri de care.

Dacă nu numai în nord-est ci și în întreaga țară agricultura se zbate într-o criză permanentă, pricinuită de particularitățile repartiției proprietății agricole. Țăranii fără nămint și cei care posedă un petec de pămînt sînt nevoiți să lucreze pentru moșierii. În această categorie intră trei sferturi dintre țăranii thailandezi. Ziarul „Bangkok

holywoodene prezentate pe cele două canale ale televiziunii în limba tai. „Ajutorul” american a adus Tailandei nu numai „Erawan”-uri. Din pricina poziției sale geografice, Bangkokul constituie o importantă răscruce strategică, indispensabilă pentru navigația aeriană. La Duom-Mang, ca și pe celelalte aeroporturi civile ale țării, mari zone sînt rezervate armatei americane a aerului. Pe măsură ce-și intensifică acțiunile militare în Vietnam, americanii tind să transforme Tailanda într-o veritabilă fortăreață în subordinea Pentagonului. O mare parte din avioanele care aruncă zilnic bombe asupra Vietnamului de nord și Laosului își lasă șborul de la bazele thailandeze Khorat, Ubon, Takhlî, Long Khai și altele. De curînd, au fost aduse la cucerire bazele americane din noua bază de la Utaipao, bombardierelor uriașe de tip B 52, care participă la agresiunea împotriva Vietnamului. Pe de altă parte, forțele americane din Tailanda au trecut, în 1956, de la 12 000 la 20 000 de oameni, în iulie 1966 au atins 30 000, iar în prezent au depășit festivalul de 40 000 de oameni.

CU PRIVIRE LA VIZITA DELEGAȚIEI PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ÎN AUSTRIA

(Urmare din pag. 1)

rală a Germaniei, care se opun procesului de destindere internațională.

Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Austria consideră că în abordarea problemelor securității europene trebuie să se pornească de la recunoașterea realităților actuale și în primul rând a existenței celor două state germane — Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei, de la întăririle frontierei create pe acest continent în urma celui de-al doilea război mondial, de la necesitatea ca toate statele europene să normalizeze relațiile între ele, inclusiv stabilirea de relații normale cu cele două state germane.

Cele două partide se pronunță pentru lichidarea bazelor militare străine pe teritoriul altor state, retragerea tuturor trupelor de pe teritoriul altor state, împiedicarea accesului R.F. a Germaniei la arma nucleară, desființarea Pactului de Aresiv N.A.T.O. și concomitent a Tratatului de la Varșovia.

P.C.R. și P.C. din Austria și-au reafirmat solidaritatea cu popoarele care luptă împotriva colonialismului și neocolonialismului pentru eliberare și independență, pentru împlinirea aspirațiilor naționale,

de progres social, economic, științific, cultural.

Cele două delegații au exprimat sprijinul și solidaritatea lor deplină cu lupta eroică a poporului vietnamez împotriva agresiunii S.U.A. și au subliniat necesitatea încetării definitive și necondiționate a bombardamentelor americane asupra R. D. Vietnam, a retragerii trupelor S.U.A. și a celorlalte trupe străine din Vietnamul de sud; poporul vietnamez să fie lăsat să-și rezolve singur, fără nicio intervenție din afară, problemele vieții sale interne, ale unității și construcției vietnănoare.

Reprezentanții celor două partide au reliefat uriașă însemnătatea unității mișcărilor comuniste și muncitorești internaționale pentru mersul înainte al omenirii, pentru lupta întregului front antimprialist, a tuturor forțelor care militază în întreaga lume pentru pace, eliberare națională și socială, pentru democrație și progres.

În timpul convorbirilor cele două părți au subliniat că unitatea mișcărilor comuniste și muncitorești trebuie să se întemeieze pe respectarea consecventă a normelor de bază ale raporturilor dintre partide, a principiilor internaționalismului proletar, independenței, egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne ale altor partide.

P.C.R. și P.C. din Austria își exprimă hotărârea de a acționa cu consecvență pentru restabilirea unității și solidarității internaționale, considerând că orice pace, orice acțiune de natură să contribuie la stabilirea unor relații normale între partide, servesc celor mai profunde interese ale clasei muncitorești de pretutindeni, ale tuturor popoarelor.

Subliniind importanța deosebită pe care o are pentru securitatea europeană intensificarea schimburilor dintre state, indiferent de orientarea socială, pe baza respectării principiilor suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne ale altor țări și avantajului reciproc, cele două partide își exprimă satisfacția pentru evoluția relațiilor economice, politice, tehnico-științifice și culturale dintre România și Austria, se pronunță pentru dezvoltarea continuă a colaborării româno-austriece în interesele celor două țări, al cauzei păcii și înțelegerii între popoarele din Europa și din întreaga lume.

Vizita delegației Partidului Comunist Român în Austria a constituit un nou prilej de consolidare și dezvoltare a legăturilor de prietenie dintre cele două partide, dintre poporul român și poporul austriac, o contribuție importantă la cauza păcii și socialismului.

Vizitele delegației Partidului Comunist Marocan

În cursul după-amiezii de vineri, delegația Partidului Comunist Marocan, condusă de tovarășul Ali Yata, secretar general al C.C. al P.C. Marocan, însoțită de tovarășul Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., a făcut o vizită la Muzeul de istoric a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România.

Oaspeții au fost întâmpinați, la sosirea în muzeu, de tovarășii Nicolae Ciociru, directorul muzeului, și Ion Ardeleanu, director adjunct.

După încheierea vizitei, tovarășul Ali Yata a semnat în cartea de aur a muzeului.

Vizitarea muzeului — se spune, printre altele, în însemnătatea făcută — a permis delegației noastre să-și facă o imagine asupra luptelor duse de poporul român de-a lungul secolelor pentru cucerirea independenței sale naționale, precum și asupra luptelor conduse de Partidul Comunist Român și de celelalte forțe progresiste și democratice, pentru cucerirea puterii și construirea socialismului. Ne exprimăm întreaga admirație față de poporul român și față de forța sa de avangardă și adresăm felicitările noastre Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

VIZITELE DIRECTORULUI PROGRAMULUI NAȚIUNILOR UNITE PENTRU DEZVOLTARE

Directorul Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, Paul Gray Hoffman, împreună cu experții care îl însoțesc în vizita sa în țara noastră, s-a întâlnit vineri dimineață, la Consiliul Superior al Agriculturii, cu membri ai Comitetului Național al Republicii Socialiste România pentru F.A.O.

La întâlnire au participat funcționari superiori din Consiliul Superior al Agriculturii, precum și directorii proiectului stațiunii pilot pentru irigații Băneasa-Giurgiu.

Cu acest prilej au fost abordate probleme privind cooperarea între România și Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, în domeniul îmbunătățirii funcției, ameliorării plantelor și producerii semințelor.

Consiliul Superior al Agriculturii și Comitetul Național al Republicii Socialiste România pentru F.A.O. au oferit în cinstea oaspeților un dejun.

Cu același prilej, vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Petre Blajovici, a oferit un dîne.

Au luat parte Petre Lupu, președintele Comitetului de Stat pentru Problemele Organizării Muncii și Producției și ale Salariilor, Constantin Filan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Costin Nădejde, adjunct al ministrului Învățămîntului, David Davidescu, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, și alte persoane oficiale.

O nouă formulă la tragerea autoturismelor Loto din 18 aprilie

După cum s-a mai anunțat, Administrația de stat Loto-Prinosport organizează la 18 aprilie 1967 tragerea autoturismelor Loto după o nouă formulă. Se vor efectua 20 extrageri: 80 numere, în loc de 12 extrageri (36 numere) după formula anterioară. Fiecare din cele 20 extrageri este formată din cîte 4 numere din 90. Se atribuie premii pe 6 categorii în loc de 5 categorii, ca până acum. Ca urmare a creșterii șanselor de câștig, se va atribui un număr dublu de premii, față de formula anterioară. Se atribuie autoturisme de diferite mărci și capacități în număr nelimitat: Renault 16, Renault 10 Major cu scaune rabatabile, Renault Dauphine și Trabant 601.

La această tragere se mai atribuie premii în bani de valoare variabilă — pentru 3 numere câștigătoare din 4 extrageri și de valoare fixă pentru 2 numere câștigătoare din 4 extrageri. În afara acestor premii se mai acordă 100 de excursii, prin tragere la sorți, „Turul capitalelor”, pentru variantele de 2 numere câștigătoare din 4 extrageri.

Cu 40 lei se poate participa la toate cele 20 extrageri: 80 numere.

Luni, 17 aprilie 1967, este ultima zi când se mai vind bilete.

AZI ȘI MÎINE

TREI MARI DERBIURI ÎN CAPITALĂ

VOLEI, în sala Floreasca.

Asăzi (ora 18,30), în sala Floreasca rivalele și frunzetele tradiționale ale voleiului românesc, **Rapid și Dinamo**, vor fi din nou față în față. Înfrînarea are loc în cadrul campionatului intern. Derbiul Rapid-Dinamo precede ca și anul trecut — seria de două meciuri ale finalei românești a „Cupei campionilor europeni”, finală pe care, spre mirare lor, și-o vor disputa iarși cele două apreciate echipe bucureștene.

RUGBI, pe stadionul Progresul.

Deși se află la început, campionatul republican de rugby este în bună parte lăsat de parte dintre **Grivița Rosie** și **Steaua** programată miercuri, pe stadionul Progresul (str. Dr. Stăicovici), începînd de la ora 10,30. Grivițenii, învingătorii de acum două săptămîni ai dinamo-

S P O R T

„Mondialele” de tenis de masă

Ieri la Stockholm au început întîlnirile din grupele semifinale ale campionatelor mondiale de tenis de masă. În competiția feminină (pentru cupa „Corbillon”), echipa U.R.S.S. a învins cu 3-0 echipa României. Rezultate tehnice ale acestei partide: Grinberg-Alexandru 9-21, 24-22, 21-18; Rudnova-Mihalca 21-18, 21-14; Rudnova, Belafșie-Alexandru, Mihalca 21-12, 21-10. Alte rezultate:

Japonia—R.D. Germană 3-0; Ungaria—R. F. a Germaniei 3-2; Cehoslovacia—Anglia 3-1.

În rezultatele din grupele semifinale pentru „Cupa Swaythling” (masculin): R.P.D. Coreea—Anglia 5-1; U.R.S.S.—Iugoslavia 5-3; Japonia—R. F. a Germaniei 5-1; Suedia—Cehoslovacia 6-4. În meciul masculin, pentru stabilirea clasamentului de la 9 la 16, România a învins Polonia cu 5-1.

D. KOTEV (Bulgaria) A CÎȘTIGAT ȘI ETAPA A DOUA A „CUPEI F.R.C.”

Competiția ciclistă pentru „Cupa F.R.C.” a continuat vineri după-amiază cu desfășurarea etapei a II-a, care a purtat caravana sportivă pe șoseaua București-Giurgiu, de-a lungul unui traseu de 99 km. Din nou lupta pentru victorie a fost deosebit de spectaculoasă, învingătorul fiind cunoscut numai la sprințul final. După o plecare rapidă, în frunte s-a instalat un pluton de 14 alergători. Acesta s-a înțeles la frenă și la punctul de înlocuire au avut serios avans. În urma unei bariere de cale forestală la Dacia plutonul urmăritor a putut face joncțiune cu cel al fugărilor. Toluși, datorită trenului rapid imprimat, frunzugi cursa și reușit din nou să se detașeze. Sprințul final ciclistul bulgar D. Kotev, învingător și în prima etapă, s-a impus în fața lui Cosma, A. Savcev, A. Kirilov, I. Bobekov, G. Moiceanu, Gh. Moldoveanu, C. Dumitrescu și alor 6 rutieri, trecînd primul linie de sosire cu timpul de 2h31'20" (medie orară 41,4 km).

TENIS

● Românic-U.R.S.S. (tineret)

Vineri, pe terenurile clubului sportiv Progresul din Capitală a început meciul de tenis dintre echipele de tineret ale României și U.R.S.S. După prima zi, scorul este de 2-0 în favoarea românilor. Rezultate: Santei-Kakulea 6-3, 6-4; Marcu-Egorov 6-4, 6-1. Înfrînarea Volkov-Mureșan, a fost întreruptă din cauza întunericului. Primul set a fost cîștigat de jucătorul sovietic cu 12-10.

În meciul feminin București—U.R.S.S. (tineret), scorul este egal: 1-1. Rezultate: Cealko—Dibar 6-4, 6-1; Horșia—Islanova 6-2, 3-6, 7-5.

Întîlnirile continuă astăzi după-amiază.

● Tîrnic continuă turneul în S.U.A.

Campionul de tenis al României, Ion Tîrnic, calificat în turul III al probei de simplu bărbați din cadrul concursului internațional de la St. Petersburg (Florida), a obținut o nouă victorie. El l-a învins pe indianul Premjit Lall, în două seturi: 7-5, 7-5.

Dintre celelalte rezultate, remarcăm victoria cu 7-9, 6-3, 9-7 a tenismanului grec Kalogeropoulos asupra brazilianului Mandarino și înfrîngera lui Gisbert (Spania) cu 6-3, 5-7, 4-6 de către Fillol (S.U.A.).

● Năstase și Mărmureanu în Franța

La Cannes se desfășoară în aceste zile turneul clubului Carlton, ultimul mare concurs internațional de primăvară de pe Coasta de Azur.

În sferturile de finală ale probei de simplu, Năstase l-a eliminat pe 6-1, 6-2 pe austriacul Schultheiss, iar Mărmureanu l-a învins, într-un meci spectaculos, cu 7-5, 9-7, pe australianul A. Brown. La dublu, Năstase și Mărmureanu s-au calificat de asemenea în semifinale, întrecînd cu 6-1, 6-1 capul Streker (R.F.G.), Udzio (Luxemburg).

Telegramă

Ministrul Afacerilor externe al Republicii Populare Ungare a trimis ministrului Afacerilor externe al Republicii Socialiste România o telegramă prin care mulțumesc pentru felicitările transmise cu ocazia celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Ungariei.

SOSIREA MINISTRULUI INDUSTRIEII ȘI COMERȚULUI AL SOMALIEI

Vineri la amiază a sosit în Capitală ministrul industriei și comerțului al Somaliei, Abdullahi Issa Mohamud, împreună cu un grup de specialiști.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost salutat de Alexandru Boabă, ministrul petrolului, Traian Bîrsan, adjunct al ministrului minelor, de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

Cronica zilei

PRIMIRE LA MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

La 14 aprilie a.c. ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a primit în audiență pe Sir John Chadwick, K. C. M. G., în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor sale de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Marii Britanii în Republica Socialistă România.

Ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovace la București, Cestmir Cisař, a oferit vineri la amiază un cotețel cu prilejul vizitei în țara noastră a delegației conducerei Uniunii Ziariștilor din R. S. Cehoslovacă, condusă de Adolf Hradecki, secretar general al Uniunii.

Printre invitații se aflau Nestor Ignat, președintele Uniunii Ziariștilor din țara noastră, membri ai conducerei Uniunii, redactori și ziariști ai unor ziare și publicații, ziariști români și străini, precum și funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

Întoarcerea din Iran a delegației conduse de tovarășul Nicolae Giosan

Vineri după-amiază s-a înapoiat de la Teheran delegația condusă de Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, care, la invitația generalului Ismail Riahi, ministrul agriculturii al Iranului, a făcut o vizită oficială în această țară.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost salutat de Alexandru Boabă, ministrul petrolului, Traian Bîrsan, adjunct al ministrului minelor, de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

Delegația Partidului Socialist Popular din Norvegia a părăsit Capitala

Delegația Partidului Socialist Popular din Norvegia, formată din Knut Løfnsen, președintele partidului, F. Gustavsen, lider al grupului parlamentar al acestui partid, și K. G. Resi, redactor șef al ziarului „Orientering” din Oslo, care a făcut o vizită în țara noastră

la invitația Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, a părăsit Capitala.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost conduși de Ion Pas, președintele I.R.R.C.S., și de membri ai conducerei institutului.

(Urmare din pag. 1)

ra” a rămas și azi să designeze momentul solemn al logodnei, deși logodna a înțeles să mai fie rezultatul unei simple și penibile tranzacții comerciale. Nu mai cere nimeni pămînt de zestre, nici vite și nici unelte de muncă. Zestre a căpătat acum o semnificație nouă, un simbol fără precedent, de o frumoasă, tină și modernă umanitate. Fata să fie frumoasă, cinstită și harnică. Aceasta este expresia pe care o auzi astăzi la Glimboca a tinerilor care discută și viitorii nănași discută despre întemeierea unei noi căminii.

Facînd o anchetă pe tema vieții de familie la sat, am înregistrat o serie de opinii din cele mai interesante. Am început cu învățătorul Gheorghe Sechel, care este totodată și secretarul organizației P.C.R. din Glimboca și autorul unei lucrări monografice asupra comunei. (Monografia reprezintă un volum de aproape 200 de pagini dactilografiate și constituie lucrarea pentru examenul de gradul II a învățătorului). El este un bun cunoscător al satului în care lucrează de mulți ani și de care s-a atașat ca de propriul său loc natal. Iată ce ne-a declarat:

pentru mulți, fără drept de apel, o condamnare definitivă la sarcină. Se înțelege că în astfel de condiții grele pentru orice perene de tineri căsătorii pormii să întemeieze o nouă căminie, zestre nu era un amănunt de etnografie și folclor, ci o certitudine de înzestrare primordială. Prin cooperativizarea agriculturii, zestre — așa cum era concepută odinioară — a căzut în desuetudine. „Ea se reduce acum la casa, la mobilier, la mașina de cusut sau la alte asemenea lucruri gospodărești. Interesant de subliniat este că, spre deosebire de trecut, „zestre” aduce acum numai fete, și nu băieți. Zestre este, în obiceiul locului și deluapului cu haine al feciorului, carnetul său de studii. Ce s-a schimbat acum și datorită cărui factori? Situația în imediata vecinătate a două orașe, dintre care unul (Otelul Rosu) este un important centru

folclorului nupțial, e se păstrează aproape nealterat. Nu știu dacă va dispărea cîndva, iar dacă acest lucru s-ar întîmpla, l-aș deplînge nu numai dintr-un legitim sentiment nostalgic, dar și mihihi pentru dispariția unor obiceiuri de o profundă valoare estetică și istorică. Repet însă faptul că și azi nuștile de la Glimboca (chiar dacă e vorba de tinerii intelectuali din sat sau de „gineri” veniți de la oraș) se desfășoară după străvechea solemnitate care face din nunta un prilej de afirmare a celor mai bune tradiții legate de întemeierea unui nou cămin, de

rele sărac care intra în case cu peceeta unei slugi, a unei perechi de brate bătute, care în sfînt lucru în viața omului. Cercetec interiorul casei și remarcîntărea ei citadină care se dezață în numeroase amănunte: radio, televizor, lumina electrică, mobilier modern în bucătărie și în restul încăperilor, curtea asfaltată și în jurul unei vile, dar și cu cîțiva pomi fructiferi și cu fințina acoperită ca un chiosc izponez. Paulina merge la grădiniță, are camera ei plină de jucării, de cărți cu poze, caiete de desen și acuarele. Copilăria

legături cu o femeie, tot căsătorită. Ea și-a lăsat casa cu doi copii, venind după bărbatul meu. Am avut proces la Timisoara. Judecata a dat hotărîrea că sotul meu nu poate divorța. În plină seară, de-a plins lumea de jale, s-a citit scrisoarea copilului meu care zicea despre tatăl său: „Asta (divorțul) și-l făcînd cînd nu eram pe lume, nu acum, cînd trebuie să ne bucurăm de căldura și iubirea părinților”. Desi prin lege sînt în continuare sotia lui, bărbatul meu a venit în casă altă femeie. Ne-am făcut cu toții de rușinea satului.

Am stat de vorbă și cu sotul femeii. Bărbatul nu are nici un argument și-mi spune vag: „Ingerogativ”, „ei, ce știți dumneavoastră?”. Profesorul Petru Gavrilă, vorbindu-mi despre cele două cazuri, face aceste observații:

„Totuși lucrul, venîntatea orașului, procesul de citadinizare a satului au adus multe atribute binefăcătoare ale civilizației în viața comunei noastre. Dar împreună cu aceasta, de multe ori lumea noastră este înclinată să la din viața și moravurile vechi ale orașului și unele influențe care, în esență, sînt nocive. De pildă, ușurința cu care unii indivizi de la oraș au primit actul căsătoriei. La țară, la noi în Glimboca, familia are printr-o îndelungată tradiție, caracterul drastic și neînduplecat al unei vieți curate, al unei filozofii de-o integritate morală desăvîșită. Nu de azi, de ieri, totuși necinstea” este blamată de întregul sat. Este făcută de rusine în fata lumii. Nu de azi, de ieri, bărbatul usatic este batjocorit și arătat cu degetul. Tocmai de aceea, de-n-avem în sat decît două cazuri, prezența lor în mica noastră colectivitate trezește stupefacție și dispreț.

Mă gîndesc — adaugă profesorul — că noi toți, și în primul rînd înțeleptul din comunitate, trebuie să acționăm cu hotărîre pentru

a depista și izola asemenea influențe nocive. Noi, cadrele didactice din comunitate, organizăm periodic lecțiile de educație civică, dar ele sînt axate numai pe problemele educative copiilor. Ar trebui ca, în cadrul cîminului cultural, să se organizeze nu numai simfonii de 4 ori pe săptămîna, sau baieri (o dată pe lună), nu numai serbări și serii de dans, ci și dezbateri vii, antrenamente, inspirate din exemple concrete ale vieții de familie, și care să atragă opinia publică sătărească în a-și spune deschis cuvîntul. Nu-l de-aluns că avem în biblioteca sătărească peste 4000 de volume. Cultura și normele vieții civilizate se deprind dinvolum de factori educațivi care lucrează împreună, armonios și în concordanță.”

Mă gîndesc și la rolul pe care ar trebui să-l joace în această privință cîminul cultural sătăreț, prin organizarea sistematică a unor conferințe pe problemele vieții de familie. Mă uit la oamenii bătrîni din sat. Cînd îi salut, răspund pînă la urechi de remarcabilele bunecivitate: „Mulțumesc dumneavoastră”. Cînd stau dîmniea pe banca de lemn din fața casei, salutîndu-i, ei se ridică în picioare, rîzînd aceași formulă străveche de sute de ani. Oare acești oameni bătrîni n-ar avea nimic de spus la cîminul cultural tinerilor din zilele noastre? Experiența lor de viață, amintirile, lor trăgăci din trecut și observația lor plină de înțelepciune pot oferi prilejul unor profunde lecții de etică în familie și societate. Satul românesc a reprezentat dintotdeauna un mediu sănătos, curat, în care cultura și respectul familiei s-a statornicit trainic. Avem datoria, cu toții, să păzim acest cult, să nu fie cu nimic alterat — dimpotrivă, să devină și mai puternic în viața satelor noastre.”

Conținutul care sub scrierem și noi din toată inima.

SATUL ȘI CĂMINUL

industrial, comuna noastră înregistrează un interesant „metabolism” social. Așa putea afirma că tineretul sătăreț, în sensul său pastoral de odinioară, a dispărut aproape cu desăvîșire în comuna noastră. Ca învățătoare, am putut să remarc, că anul trecut din 48 de absolvenți al școlii generale de 8 ani, 42 au plecat la oraș pentru a urma studiile în școli profesionale, tehnice și licee de specialitate. În anul 1926, erau angajați ca muncitori la fostele uzine Ferdinand (Otelul Rosu) numai 3 bărbați din Glimboca. Azi, acolo lucrează peste 300 de gimboceni și numărul lor este în neîncetată creștere. În clupa de fată avem peste 150 de adolescenți din comună plecați în orașe pentru studii liceale și universitare.

Profesorul Gheorghe Bistreaan de la școala generală de 8 ani, adaugă:

— În cluda procesului de citadinizare a satului, am observat că, în ce privește

înalte virtuți etice. Asta este de natură să marcheze importanța momentului respectiv, a „pașului” pe care tinerii căsătorii îl fac în viață și este, într-un fel, o ceremonie care antrenează întreaga comună. Și, după părerea mea, este bine și necesar să ne dăm toate silințele să perpetuăm din generație în generație această frumoasă tradiție, să o amplificăm, să-i sporim mereu strălucirea.

Au rămas și astăzi aceleași două ipostaze ale tineretului: sau tînărul intră „gineru-n casă”, sau fata crează peste 300 de gimboceni și numărul lor este în neîncetată creștere. În clupa de fată avem peste 150 de adolescenți din comună plecați în orașe pentru studii liceale și universitare.

Profesorul Gheorghe Bistreaan de la școala generală de 8 ani, adaugă:

— În cluda procesului de citadinizare a satului, am observat că, în ce privește

lae. Mai bine de 30 de ani a lucrat la „Otelul Rosu”, fiind „cuptora” la preîncălzirea otelului de la laminorul de profil. Foarte interesantă a fost evocarea propriei sale căminii:

— La vîrstă de 15 ani am rămas orfan. Tata a murit pe front, în primul război mondial. După doi ani, a murit și mama. În 1924 s-a prăpădit și fratele meu. Am rămas singur pe lume. Am vrut să mă căsătoresc. Am intrat, de mic, muncitor la uzină. Am fost pe vremea aceea unul din cei trei gimboceni care lucrau în uzină. Din 1958 sînt pensionar. Băiatul meu, în vîrstă de 46 ani, lucrează și el la Otelul Rosu, tot la laminarea. Nora mea, care este în noi „noră-n casă”, lucrează la cooperativa agricolă. Au o fetiță de 6 ani. Toate venturile sînt una. Ne sfîtuim ce cheltuieli sînt necesare și ne facem înteleși cu toții. Nora noastră? O respectăm ca pe copilul nostru. Ba poate chiar mai

ei nu se deosebește în linii esențiale de a copililor de la oraș. Întrebăte ce se face cînd va fi mare, răspunde paradoxal: cînd voi fi ca „buna” (bunica) mă fac doctoriță. Desopăr însă în casă, pe coridorul-verandă, vechea ladă de zestre a bunicii.

Si totuși în comuna Glimboca există în momentul de față două familii destrămate. Cazurile respective provoacă în opinia publică din sat comentarii drastice și oprobriu unanim. Și ne oprim asupra unuia din cele două cazuri. Femeia Ana S., căsătorită cu Iancu A., se căsătorise să părăsească domiciliul conjugal. Iată ce declară:

— Am fost noră-n casă. Ani de zile am trăit bine, n-am avut motiv să fiu nemulțumită. Am adus pe lume doi copii: Mărioara și Petru. De la o vreme omul meu, cere lucrează ca instructor de abonație la curent electric, a intrat în

viața comunei noastre. Dar împreună cu aceasta, de multe ori lumea noastră este înclinată să la din viața și moravurile vechi ale orașului și unele influențe care, în esență, sînt nocive. De pildă, ușurința cu care unii indivizi de la oraș au primit actul căsătoriei. La țară, la noi în Glimboca, familia are printr-o îndelungată tradiție, caracterul drastic și neînduplecat al unei vieți curate, al unei filozofii de-o integritate morală desăvîșită. Nu de azi, de ieri, totuși necinstea” este blamată de întregul sat. Este făcută de rusine în fata lumii. Nu de azi, de ieri, bărbatul usatic este batjocorit și arătat cu degetul. Tocmai de aceea, de-n-avem în sat decît două cazuri, prezența lor în mica noastră colectivitate trezește stupefacție și dispreț.

Mă gîndesc — adaugă profesorul — că noi toți, și în primul rînd înțeleptul din comunitate, trebuie să acționăm cu hotărîre pentru

viața internațională

ADUNARE FESTIVĂ LA BERLIN

BERLIN 14 (Agerpres). — La Berlin a avut loc o adunare festivă consacrată decernării steagului de onoare al C.C. al P.S.U.G. unor întreprinderi industriale și desfășurată în cinstea Congresului al VII-lea al P.S.U.G. Luînd cuvîntul, Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R.D. Germane, a felicitat pe lucrătorii din întreprinderile frunzete pentru rezultatele obținute în cinstea congresului. Aceste rezultate, a spus el, exprimă adieziunea deplină față de primul stat al muncitorilor și țărânilor de pe teritoriul Germaniei. Vorbitorul s-a ocupat apoi de rolul pe care îl are clasa muncitoare din R.D.G., forțele progresiste în întărirea statului.

Walter Ulbricht a vorbit în conștințare despre situația internațională actuală și despre politica externă pe care o desfășoară R.D.G.

HANOI

Felicitări adresate artileriștilor de către președintele Ho Și Min

HANOI 14 (Agerpres). — În numele C.C. al Partidului celor ce Muncesc din Vietnam și al guvernului R. D. Vietnam, președintele Ho Și Min a adresat o scrisoare unităților de artilerie ale Armatei populare vietnameze, în care le felicită pentru succesele obținute împotriva agresiunii S.U.A. În scrisoarea se arată că unitățile de artilerie au avariat numeroase nave de război ale S.U.A., au dat lovituri de răspuns artileriei inamice și au doborât numeroase avioane ale S.U.A. care s-au intradus în spațiul aerian al R. D. Vietnam,

viața internațională

Încheierea vizitei în R. P. Ungară a tovarășului Emil Bodnaraș

BUDAPEȘTA 14. — Corespondentul Agerpres A. Pop transmite: Tovarășul Emil Bodnaraș, împreună cu tovarășii Gheorghe Roșu, care la invitația C.C. al P.M.S.U., a făcut o vizită de prietenie în R. P. Ungară, a plecat vineri seara spre patrie.

În timpul vizitei au avut loc convorbiri la care au participat din partea Partidului Comunist Român tovarășii Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Permanent al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Gheorghe Roșu, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., și Dumitru Turcuș, ambasadorul Republicii Socialiste România la Budapeșta, iar din partea Partidului Muncitoresc Socialist Ungar tovarășii Zoltan Komocsin, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.S.U., Frigyes Pujá, membru al C.C. al P.M.S.U.,

șeful Secției relații externe a C.C. al P.M.S.U., și Jozsef Vince, ambasadorul R. P. Ungare la București. Au fost discutate probleme privind dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre cele două țări, unele probleme ale mișcării comuniste și muncitorești internaționale, precum și probleme privind securitatea europeană.

În timpul vizitei, tovarășul Emil Bodnaraș, împreună cu tovarășul Gheorghe Roșu, a fost primit de tovarășul Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U.

La plecare, oaspeții români au fost salutați de tovarășii Ferinhegy din Budapeșta de Zoltan Komocsin, Frigyes Pujá și Jozsef Vince. Au fost prezenți, de asemenea, ambasadorul Republicii Socialiste România la Budapeșta, Dumitru Turcuș, și membri ai ambasadei.

Încheierea vizitei în R. S. Cehoslovacă a tovarășului Paul Niculescu-Mizil

PRAGA 14. — Corespondentul Agerpres E. Ionescu transmite: În zilele de 13 și 14 aprilie au avut loc la Praga convorbiri între reprezentanții Partidului Comunist Român — tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Florescu, membru al C.C. al P.C.R., și reprezentanții P.C. din Cehoslovacia — tovarășii V. Koucky, secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, și O. Kaderka, șeful secției internaționale a C.C. al P.C. din Cehoslovacia.

Cu acest prilej a avut loc un schimb de păreri privind unele probleme de interes comun, probleme ale situației internaționale și ale mișcării comuniste. Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă sinceră, prietenească.

În după-amiaza zilei de 14 aprilie, oaspeții români au plecat spre patrie. La aeroportul din Praga au fost conduși de tovarășii V. Koucky și O. Kaderka. Au fost, de asemenea, prezenți ambasadorul Republicii Socialiste România la Praga, Ion Obradovici, și membri ai ambasadei.

Spre lărgirea cooperării intereuropene

• O DECLARAȚIE A SESIUNII COMISIEI ECONOMICE O. N. U. PENTRU EUROPA • CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI GHEORGHE RĂDULESCU

GENEVA 14. — Corespondentul Agerpres Horia Liman transmite: La sesiunea din 13 aprilie a sesiunii festive a Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa s-a adoptat o declarație care subliniază, între altele, că situația actuală din regiunea în care se află statele membre ale comisiei cere eforturi unite pentru dezvoltarea și continuarea cooperării, în interesul tuturor țărilor. Această cooperare va promova transformarea Europei într-un puternic factor de pace și înțelegere în întreaga lume.

Țările membre își iau angajamentul să contribuie, prin toate mijloacele posibile, la continua dezvoltare a cooperării comerciale, economice, științifice și tehnice în domeniile tradiționale ca și în altele noi, pe baza avantajului reciproc și pe termen lung. Statele membre își exprimă dorința de a încuraja dezvoltarea unor noi forme de cooperare în domeniile amintite, care să includă cercetări și studii comune, ca de pildă probleme comune de dezvoltare economică și administrativă a întreprinderilor.

Comisia va trebui să studieze posibilitatea realizării unui grad mai mare de cooperare științifică și tehnologică și a unui schimb de expertiză tehnică pe o bază reciproc avantajoasă.

După adoptarea Declarației Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa a luat cuvîntul Gheorghe Rădulescu, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, care și-a exprimat satisfacția pentru faptul că obiectivul principal al sesiunii a fost atins, și anume facilitarea unui schimb de păreri asupra posibilităților de extindere și adîncire a colaborării generale europene în domeniile economiei, comerțului, științei și tehnicii, al turismului etc.

Declarațiile făcute cu acest prilej, a menționat vorbitorul, precum și contactele directe dintre miniștri, reprezentînd țările participante la lucrările comisiei, dovedesc importanța și utilitatea acestor sesiuni. În stadiul în care ne aflăm, cînd cercurile științei și tehnicii au înregistrat progrese uimitoare, configurația politică a lumii, inclusiv aceea a continentului european, nu poate fi concepută ca o simplă prezență de entități care se ignorează reciproc. Dimpotrivă, imaginea și realitățile lumii contemporane consacra ca o necesitate indiscutabilă existența unui circuit viu, continuu de valori materiale și spirituale între toate popoarele, căci fiecare națiune are, după părerea noastră, capacitatea reală de a da și simte necesitatea vitală de a beneficia de roadele colaborării internaționale. După părerea delegației noastre, a arătat tovarășul Gheorghe Rădulescu, calea care duce la realizarea colaborării internaționale și la o dezvoltare normală a ansamblului relațiilor internaționale, inclusiv a relațiilor dintre țările europene, trece în mod necesar prin dezvoltarea și consolidarea relațiilor bilaterale.

Contactele directe de la stat la stat permit să se identifice cu mai multă ușurință și în mod precis domeniile, căile și mijloacele de colaborare reciproc avantajoasă și de apropiere între statele suverane și independente. Relațiilor bilaterale li se adaugă în mod normal contactele multilaterale.

În această privință, apreciem, a menționat reprezentantul român, că Comisia economică pentru Europa oferă un cadru potrivit, unde ar putea să se conjuge eforturile tuturor țărilor aparținînd regiunii C.E.E. în scopul lărgirii și intensificării colaborării economice, sociale, tehnico-științifice în folosul tuturor țărilor participante. Pentru a se ajunge la realizarea acestui obiectiv este necesar să punem relațiile între țările europene, precum și relațiile dintre toate statele pe baza sănătoasă a principiilor suveranității și independenței naționale, a egalității în drepturi a tuturor popoarelor, a respectării drepturilor inalienabile ale fiecărei națiuni de a-și hotărî singură soarta, fără amestec din afară.

Lucrările Adunării de Stat a R. P. Ungare

• ALEGEREA PREZIDENTULUI CONSILIULUI PREZIDENTIAL • FORMAREA NOULUI GUVERN

BUDAPEȘTA 14. — Corespondentul Agerpres A. Pop transmite: Adunarea de Stat a R. P. Ungare s-a întrunit vineri în prima sesiune după alegerile din 19 martie. În cadrul sesiunii de dimineață, Gyula Kállai, fost președinte al Consiliului de Miniștri, a fost ales în funcția de președinte al Adunării de Stat a R. P. Ungare, în locul lui Istvan Vass. Adunarea de Stat l-a ales apoi pe Pal Losonczy, fost ministru al agriculturii, președinte al Consiliului Prezidențial al R. P. Ungare, în locul lui Istvan Dobi.

În sesiunea de după-amiază, Adunarea de Stat a format noul guvern. Jenő Fock, fost vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a fost desemnat președinte al Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Tărănesc Ungar. Lucrările sesiunii au luat sfîrșit.

NEW YORK. După cum a transmis agenția France Press, astăzi, sîmbătă, în marea metropolă americană urmează să aibă loc cea mai vastă manifestare împotriva războiului dus de S.U.A. în Vietnam organizată vîndată pe meleagurile Statelor Unite. Se apreciază că numărul participanților la marșul care va porni din Harlem, îndreptîndu-se spre sediul O.N.U., va depăși cu mult cifra de o sută de mii. O marșetare asemănătoare se va desfășura la San Francisco. În ambele orașe vor fi prezenți în rândurile manifestanților albi și negri și, pentru prima dată, „piete roșii”, printre care irochezii din Dakota. Sute și sute de studenți și-au părăsit „campus”-urile, îndreptîndu-se spre locul de manifestație încă de ieri seara. Ambele manifestații, organizate de Comitetul de primăvară împotriva războiului din Vietnam, vor încheia o „Săptămîna de luptă anti-războinică”.

Măsurii polițienesti excepționale au fost prevăzute în cadrul unui „consiliu de război”, intrîntînd joi seara.

Guvernul grec a dizolvat parlamentul

CORESPONDENȚA DIN ATENA DE LA C. ALEXANDROAIE

Vineri la prînz, guvernul Kanelopoulos a hotărît dizolvarea parlamentului în virtutea imputărilor date printr-un decret regal. Această acțiune politică extremă a avut loc după intrunirea Consiliului de Miniștri, prezidat de premierul Kanelopoulos și cu numai trei ore înainte planificată sesiunea parlamentului, în fața căruia guvernul urma să se prezinte pentru a da citire declarației-program și a cere votul de investitură.

Motivul dizolvării înaltului for legislativ este refuzul său de a acorda vot de investitură guvernului E.R.E. Cinci partide, care întinuesc circa 200 din cele 300 locuri în parlament, au hotărît să nu sprijine guvernul. În această situație, guvernul a preferat să dizolve parlamentul înainte de a fi pus în fața unui vot de neîncredere. Astfel, sesiunea parlamentului a fost suspendată. Guvernul a anunțat că alegerile fixate pentru 28 mai a.c. vor avea loc.

Reprezentanții partidelor de opoziție — Uniunea de centru, E.D.A., liberal democratic, național progresist și Uniunea democratică — au calificat această acțiune ca reprezentînd voința unei minorități a parlamentului.

siiliului de Miniștri, prezidat de premierul Kanelopoulos și cu numai trei ore înainte planificată sesiunea parlamentului, în fața căruia guvernul urma să se prezinte pentru a da citire declarației-program și a cere votul de investitură.

Motivul dizolvării înaltului for legislativ este refuzul său de a acorda vot de investitură guvernului E.R.E. Cinci partide, care întinuesc circa 200 din cele 300 locuri în parlament, au hotărît să nu sprijine guvernul. În această situație, guvernul a preferat să dizolve parlamentul înainte de a fi pus în fața unui vot de neîncredere. Astfel, sesiunea parlamentului a fost suspendată. Guvernul a anunțat că alegerile fixate pentru 28 mai a.c. vor avea loc.

Reprezentanții partidelor de opoziție — Uniunea de centru, E.D.A., liberal democratic, național progresist și Uniunea democratică — au calificat această acțiune ca reprezentînd voința unei minorități a parlamentului.

ACORD COMERCIAL ROMÂNNO — MAURITANIAN

NOUACKCHOTT 14 (Agerpres). — În urma tratativelor purtate de delegația economică guvernamentală a Republicii Socialiste România cu delegația economică guvernamentală a Republicii Islamice Mauritania, între guvernele Republicii Socialiste România și Republicii Islamice Mauritania a fost semnat la Nouackchott un acord care reglementează schimbul de mărfuri și modalitățile de plată dintre cele două țări.

În numele guvernului Republicii Socialiste România, acordul a fost semnat de Dumitru Usturoi, adjunct al ministrului comerțului exterior, iar în numele guvernului Republicii Islamice Mauritania de Wane Birane Mamadou, ministrul afacerilor externe și al planului. În același timp, șefii celor două delegații economice guvernamentale au procedat la un schimb de scrisori în baza cărora s-a convenit stabilirea unei agenții economice a Republicii Socialiste România la Nouackchott.

„Stacheta” celor 200 miliarde de dolari a fost trecută

Exporturile mondiale au depășit, pentru prima oară, valoarea de 200 miliarde de dolari. Buletinul lunar de statistică al O.N.U., care face această remarcă, evidențiază exporturile mondiale din anul 1966 la 204 miliarde de dolari, deci cu 9,6 la sută mai mult decît în anul precedent și aproape dublul cifrei pentru deceniul trecut.

Din aceleși date reiese că, în ultimul deceniu, ponderea țărilor industrializate în comerțul internațional a crescut de la 65,2 la 69,4 la sută, dar aceea a statelor în curs de dezvoltare a scăzut de la 24 la 19 la sută. În același timp, partea țărilor socialiste a sporit de la 9,8 la 11,5 la sută.

Printre țările care, în ultimii zece ani, și-au mărit simțitor ponderea în exporturile mondiale, buletinul O.N.U. enumeră: Japonia (de la 2,4 la 4,8 la sută), Italia (de la 2,1 la 3,9 la sută) și Franța (de la 4,6 la 5,3 la sută).

Exporturile mondiale au depășit, pentru prima oară, valoarea de 200 miliarde de dolari. Buletinul lunar de statistică al O.N.U., care face această remarcă, evidențiază exporturile mondiale din anul 1966 la 204 miliarde de dolari, deci cu 9,6 la sută mai mult decît în anul precedent și aproape dublul cifrei pentru deceniul trecut.

Din aceleși date reiese că, în ultimul deceniu, ponderea țărilor industrializate în comerțul internațional a crescut de la 65,2 la 69,4 la sută, dar aceea a statelor în curs de dezvoltare a scăzut de la 24 la 19 la sută. În același timp, partea țărilor socialiste a sporit de la 9,8 la 11,5 la sută.

Printre țările care, în ultimii zece ani, și-au mărit simțitor ponderea în exporturile mondiale, buletinul O.N.U. enumeră: Japonia (de la 2,4 la 4,8 la sută), Italia (de la 2,1 la 3,9 la sută) și Franța (de la 4,6 la 5,3 la sută).

Masiv recul laburist în „municipale”

CORESPONDENȚA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

Alte la Londra cit și în alte regiuni ale țării, alegerile municipale de joi au fost privite ca formînd unul din cele mai negre capitole din istoria partidului laburist. După părerea ziarului „Guardian”, aceasta ar fi chiar „cea mai grea înfrîngere laburistă de după război în administrația locală”. Laburiștii au pierdut controlul asupra Consiliului municipal al Londrei pe care l-au dominat neîntrerupt 33 de ani. În regiunea Londrei au trecut în mîinile conservatorilor pînă și circumscripții cu vechi tradiții laburiste.

De fapt, exprimată în cifre statistice, deplasarea de voturi a fost posibilă datorită unei rar înfîlțite abțineri din partea electoratului laburist, a căruia stare de spirit a fost exprimată în lozincă „stay at home” (adică: stai acasă). „Rezultatele, scrie „Daily Mirror”, reflectă o extremă neîncredere față de politica economică a guvernului laburist.”

Cum rașoni se întimplă pe scena politică britanică, competiția dintre partide în această campanie electorală a depășit mult problemele de interes strict local, abordînd marile teme actuale — de la dificultățile economice, problema candidaturii la Piața comună și pînă la mult criticatul sprijin acordat guvernului american în Vietnam. Tocmai de aceea, rezultatul scrutinului este interpretat ca o reacție de amploare și cu repercusiuni la scara întregii țări.

Alte la Londra cit și în alte regiuni ale țării, alegerile municipale de joi au fost privite ca formînd unul din cele mai negre capitole din istoria partidului laburist. După părerea ziarului „Guardian”, aceasta ar fi chiar „cea mai grea înfrîngere laburistă de după război în administrația locală”. Laburiștii au pierdut controlul asupra Consiliului municipal al Londrei pe care l-au dominat neîntrerupt 33 de ani. În regiunea Londrei au trecut în mîinile conservatorilor pînă și circumscripții cu vechi tradiții laburiste.

De fapt, exprimată în cifre statistice, deplasarea de voturi a fost posibilă datorită unei rar înfîlțite abțineri din partea electoratului laburist, a căruia stare de spirit a fost exprimată în lozincă „stay at home” (adică: stai acasă). „Rezultatele, scrie „Daily Mirror”, reflectă o extremă neîncredere față de politica economică a guvernului laburist.”

Cum rașoni se întimplă pe scena politică britanică, competiția dintre partide în această campanie electorală a depășit mult problemele de interes strict local, abordînd marile teme actuale — de la dificultățile economice, problema candidaturii la Piața comună și pînă la mult criticatul sprijin acordat guvernului american în Vietnam. Tocmai de aceea, rezultatul scrutinului este interpretat ca o reacție de amploare și cu repercusiuni la scara întregii țări.

MOSCOVA Ambasadorul României primit de M. Suslov

MOSCOVA 14 (Agerpres). — Mihail Suslov, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.U.S., l-a primit la 14 aprilie, la cerere, pe Teodor Marinescu, ambasadorul României la Moscova, cu care a avut o convorbire tovarășească.

IN SENATUL AMERICAN, Mike Mansfield, liderul majorității democratice, a fost ales președinte al comisiei speciale însărcinate cu studierea problemei efectivelor trupelor americane staționate în Europa. Mansfield, împreună cu alți 40 de senatori, a adresat președintelui Johnson o moțiune în care recomandă reducerea acestor efective.

agențiile de presă transmit:

13 500 de firme expun la Tîrgul internațional de la Milano • Un guvern în exil al teritoriului sudului Arabiei? • BLOCADĂ AERIANĂ SPANIOLĂ ASUPRA GIBRALTARULUI

DUPĂ HOTĂRÎREA GUVERNULUI BRITANIC DE A AMINAT TRATATIVELE CU GUVERNUL SPANIOL în problema Gibraltarului, un purtător de cuvînt al Ministerului de Externe al Spaniei a declarat că „blocada aeriană” a Gibraltarului, decretată miercuri de guvernul său, nu constituie un mijloc de presiune asupra guvernului britanic, ci este o măsură luată exclusiv „din motive de securitate”.

A 45-A EDIȚIE A TIRGULUI INTERNAȚIONAL DE LA MILANO, la care expun 13 500 de firme din Italia și străinătate, a fost inaugurată în prezența președintelui Italiei, Giuseppe Saragat, ministrului Industriei și comerțului, Giulio Andreotti, a corpului diplomatic. România participă cu exponate din patru sectoare importante: mașinuterie, mașini agricole, chimie, electrotehnică, precum și cu un birou comercial în cadrul centrului internațional de schimburi. Încă din primele ore, standurile românești au fost vizitate de un număr public, exponatele bucurîndu-se de un succes deosebit.

IN VEDEREA FORMĂRII UNUI GUVERN ÎN EXIL, care să reprezinte Adenul și celelalte teritorii din Arabia de sud, secretarul general al Frontului de eliberare a sudului ocupat al Yemenului (Floy), Mackawee, a sosit ieri în R. A. Yemen. Aici vor fi luate importante hotărîri în lupta de eliberare națională din această parte a lumii arabe.

GUVERNUL LIBANULUI A CERUT COMPANIEI PETROLIERE AMERICANE „MEDRECO” REVIZUIREA ACTUALULUI ACORD în scopul majorării redevențelor pentru transportul de petrol din Arabia Saudită pe conducta ce trece pe teritoriul libanez.

VIETNAMUL DE SUD. O imagine a tragediei de zi cu zi a populației din regiunile controlate de Saigon: exodul nesfîrșit

IN VEDEREA FORMĂRII UNUI GUVERN ÎN EXIL, care să reprezinte Adenul și celelalte teritorii din Arabia de sud, secretarul general al Frontului de eliberare a sudului ocupat al Yemenului (Floy), Mackawee, a sosit ieri în R. A. Yemen. Aici vor fi luate importante hotărîri în lupta de eliberare națională din această parte a lumii arabe.

GUVERNUL LIBANULUI A CERUT COMPANIEI PETROLIERE AMERICANE „MEDRECO” REVIZUIREA ACTUALULUI ACORD în scopul majorării redevențelor pentru transportul de petrol din Arabia Saudită pe conducta ce trece pe teritoriul libanez.

UNITĂȚI MIXTE ALE ARMATEI ȘI POLIȚIEI PATRULEAZĂ LA SANTO DOMINGO, în una grevei studențesci împotriva conferinței de la Punta del Este. În cursul manifestațiilor de la Santo Domingo mai multe persoane au fost rănite.

Punctată pe tot parcursul de manifestații de protest organizate atît la Punta del Este cit și în alte orașe uruguayene, conferința la nivel înalt a țărilor O.S.A. și-a încheiat ieri lucrările. (Au lipsit doar președinții bolivian și haïtian: primul, fiindcă a fost refuzat o propunere a guvernului său pentru a fi înscrisă pe ordinea de zi, iar cel de-al doilea — pur și simplu de teama că la înapoieroa în țară să nu și găsească locul ocupat de altcineva). Între preparativele reuniunii continentale la nivel înalt au figurat și o serie de aspecte originale. Președintele țării gazdă, generalul Oscar Gestido, a adoptat austerității ca metodă de guvernare, a exilat într-un fel principalii și asupra iluștrilor oaspeți, stabilind că aceștia vor putea consuma la Punta del Este numai vinuri uruguayene. Orice manipulare de alcool din străinătate a fost interzisă. Comerțanții locali au fost satisfăcuți. După calcule aproximative, în zilele conferinței urmau a se face vânzări de circa un milion de dolari. Proprietarii de hoteluri și vile au avut și ei partea lor de satisfacție: au omar casele închiriate cu plăcuțe pe care au scris: „aici a locuit președintele...” reclamă prețioasă pentru viitorul clientelă. Orice cifre pășesc însă în comparație cu ceea ce s-a cheltuit din fondurile O.S.A. pentru ca președinții și oaspeții lor să discute în condiții optime punctele înscrise în agendă. (În timp ce se amenaja sala de sesiune, ochiul ager al unui agent de siguranță a descoperit pericolul potențial ce-l prezenta un mare și prețios candelabru aflat deasupra mesei. Drept care, sacrificîndu-se latura electrică, candelabru a fost substituit cu becuri banale dispuse lateral).

Publicarea, vineri dimineața, a preambului declarației de la Punta del Este, care a fost obiectul unor îndelungate negocieri, a marcat încheierea definitivă a con-

astă abilită formulare se ascund obiective precise, între care intenția Washingtonului de a descuraja achizițiile de armament făcute de unele țări latino-americane în Europa occidentală și de a conserva dependența militară a Americii Latine, mai ales în perspectiva înghesbirii „forței interamericane”. În genere, agenda a fost dominată

de utilizarea împrumuturilor financiare fără restricții actuale, între care principala este obligația de a achiziționa numai produse nord-americane, secretarul de stat Dean Rusk invocă situația balanței de plăți a țării sale (ultimul cum arată balanțele partenerilor din O.S.A.).

Stimulește interes crescînd individul de modificare a poziției braziliene. La reuniunea preliminară, ministrul de externe brazilian, Magalhães Pinto, și-a manifestat în două rânduri dezacordul față de pozițiile susținute de Dean Rusk, lucru care în ultimii trei ani nu s-a întîmplat la nici o întrunire.

O problemă dramatică, dezbătută pe larg la conferință, se referă la îmbilnșirea „forțelor preturiilor” la produsele comerțului exterior de pe urma căreia America Latină pierde într-un an cit promise „Alianța pentru progres” în zece. Devine astfel explicabilă de ce suplimentul la „alianță” în valoare de un miliard și jumătate de dolari, promis de S.U.A. în prejma reuniunii și omis de președintele Johnson în cuvîntarea sa, nu a entuziasmat nici un guvern în măsura în care s-a uita că față de ceea ce se pierde prin comerțul neavantajos, suplimentul e un beneficiu insignifiant. În timpul conferinței la nivel înalt, președintele Ecuadorului a lansat un atac energic împotriva politicii S.U.A. în America Latină, criticînd exploatarea de către marile monopoluri nord-americane a resurselor naturale ale țărilor latino-americane și relațiile comerciale încheiate ale Washingtonului cu restul continentului. (De

altminteri, președintele ecuadorian a refuzat să semneze documentele adoptate).

În ce privește mult discutata problemă a integrării economice, s-a ajuns la un acord privind crearea unei piețe comune latino-americane pînă în 1985. Și în această problemă există scopuri diametrice opuse. Dacă o serie de cercuri conducătoare latino-americane concep piața comună ca o modalitate (viabilă sau nu, e greu de spus) de conjungere a eforturilor în direcția învingerii subdezvoltării, Statele Unite o încadrează ca pe o strategie lor de dominație economică, ca o înlesnire a pătrunderii și menținerii capitalului nord-american în economia Americii Latine. Nu importă deitrambele pe tema „doriinței sincere de cooperare” cînd îndărătul lor se ascund proiecte diametrice opuse de interese majore ale popoarelor latino-americane.

CORESPONDENȚA DIN RIO DE LA VASILE OROS

Optici diferite asupra problemelor latino-americane

rinței la nivel înalt. Primul — dar nu și cel mai important — dintre punctele de pe ordinea de zi se referă la acordul de eliminare a cheltuielilor militare inutile. Restul problemelor sînt vechi și discutate de numeroase ori la reuniunile interamericane precedente (însă nu la nivel înalt), cu excepția „reducerii cheltuielilor militare”, punct înscris la insistențele S.U.A. Insistențe surprinzătoare numai în aparență, căci sub a-

lăbu aflat deasupra mesei. Drept care, sacrificîndu-se latura electrică, candelabru a fost substituit cu becuri banale dispuse lateral).

Publicarea, vineri dimineața, a preambului declarației de la Punta del Este, care a fost obiectul unor îndelungate negocieri, a marcat încheierea definitivă a con-

astă abilită formulare se ascund obiective precise, între care intenția Washingtonului de a descuraja achizițiile de armament făcute de unele țări latino-americane în Europa occidentală și de a conserva dependența militară a Americii Latine, mai ales în perspectiva înghesbirii „forței interamericane”. În genere, agenda a fost dominată

O problemă dramatică, dezbătută pe larg la conferință, se referă la îmbilnșirea „forțelor preturiilor” la produsele comerțului exterior de pe urma căreia America Latină pierde într-un an cit promise „Alianța pentru progres” în zece. Devine astfel explicabilă de ce suplimentul la „alianță” în valoare de un miliard și jumătate de dolari, promis de S.U.A. în prejma reuniunii și omis de președintele Johnson în cuvîntarea sa, nu a entuziasmat nici un guvern în măsura în care s-a uita că față de ceea ce se pierde prin comerțul neavantajos, suplimentul e un beneficiu insignifiant. În timpul conferinței la nivel înalt, președintele Ecuadorului a lansat un atac energic împotriva politicii S.U.A. în America Latină, criticînd exploatarea de către marile monopoluri nord-americane a resurselor naturale ale țărilor latino-americane și relațiile comerciale încheiate ale Washingtonului cu restul continentului. (De

altminteri, președintele ecuadorian a refuzat să semneze documentele adoptate).

În ce privește mult discutata problemă a integrării economice, s-a ajuns la un acord privind crearea unei piețe comune latino-americane pînă în 1985. Și în această problemă există scopuri diametrice opuse. Dacă o serie de cercuri conducătoare latino-americane concep piața comună ca o modalitate (viabilă sau nu, e greu de spus) de conjungere a eforturilor în direcția învingerii subdezvoltării, Statele Unite o încadrează ca pe o strategie lor de dominație economică, ca o înlesnire a pătrunderii și menținerii capitalului nord-american în economia Americii Latine. Nu importă deitrambele pe tema „doriinței sincere de cooperare” cînd îndărătul lor se ascund proiecte diametrice opuse de interese majore ale popoarelor latino-americane.

După cum apreciază observatorii de aici, președintele Johnson nu se putea încumeta să ignore total și de astă dată revendicările membrilor O.S.A. De aceea, discursul său din sesiunea plenară a abundat în promisiuni, bineînțeles generale și destul de vag formulate. Ele și-au găsit apoi reflectare în declarația comună dată publicității.

Pe bună dreptate, numeroși observatori subliniază că acordurile încheiate nu contribuie la soluționarea vreuneia din problemele majore care despart interesele vitale ale țărilor latino-americane de cele ale S.U.A.

EVENTUALA ADEREA A ANGLIEI LA C.E.E. va fi anunțată de guvernul britanic în jurul datei de 15 mai, consideră cercurile politice din Londra. Premierul Wilson va face atunci o declarație în Camera Comunelor, prezentînd concluziile la care a ajuns după turneul său în cele șase țări ale C.E.E.

SECRETARUL GENERAL AL LIGII ARABE VA SOSI LA BONN săptămîna viitoare pentru convorbiri cu cancelarul Kiesinger și ministrul de externe Brandt. Vor fi studiate condițiile în care ar putea fi reluate relațiile diplomatice dintre R. F. a Germaniei și grupul de state arabe, printre care R.A.U., Irak, Siria, Liban, Algeria, Yemen, Arabia Saudită și Sudan. (A.F.P.)

FENOMENUL „AUTOTRĂTĂRII” CELULELOR ATINSE DE BOALA IRIADERII a fost descoperit de cercetătorii Institutului de radiologie medicală din Obninsk (U.R.S.S.). La secția de biofizică s-a demonstrat prin experimente, efectuate asupra celulelor unor plante și animale, că în cazul cînd este oprită la timp înmușțirea celulelor, ele reușesc apoi să se vindece singure.